Proletari din toate țările, uniți-vă!

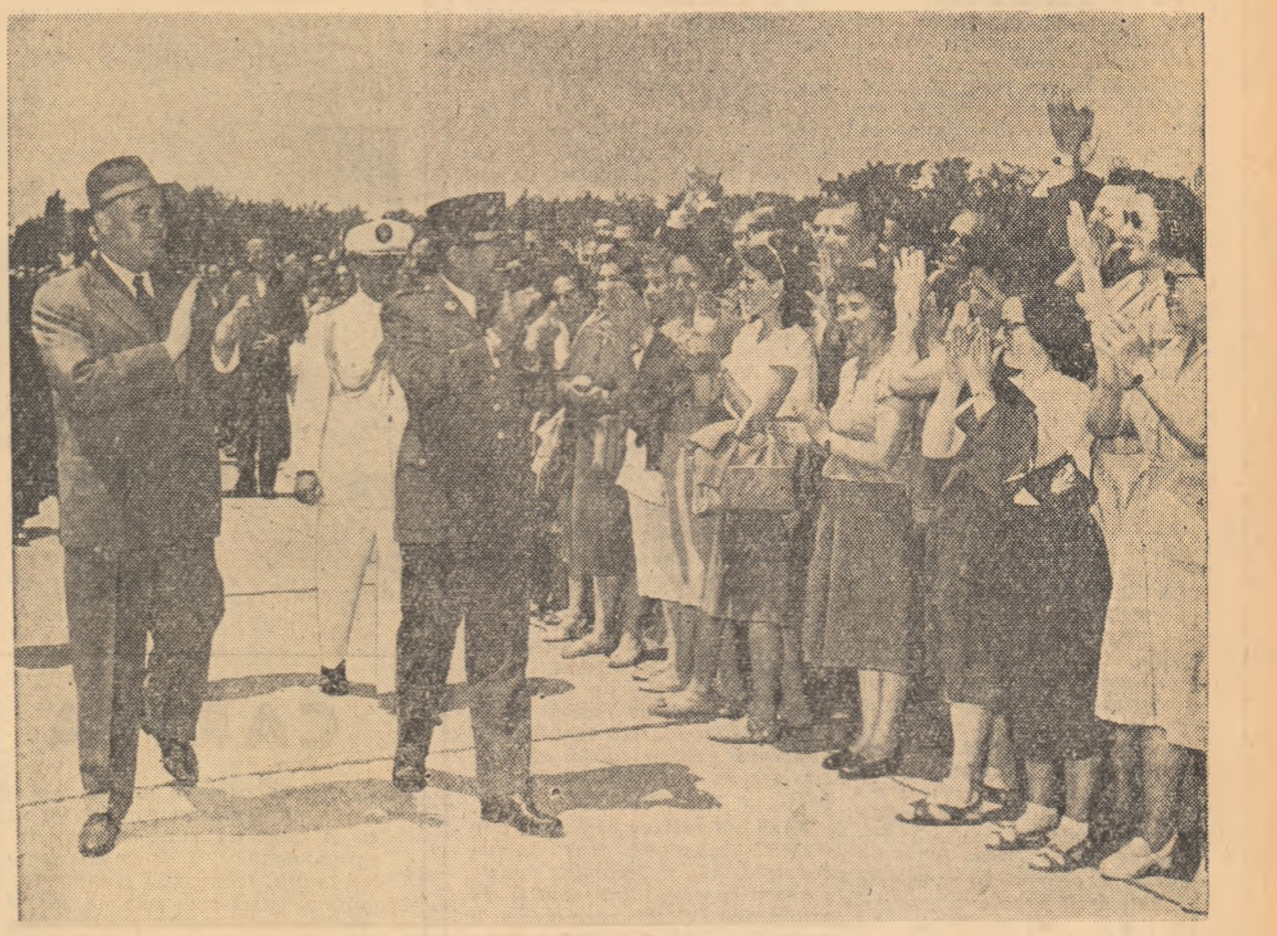
AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 741
Vineri 2 iunie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Vizita de prietenie în țara noastră a președintelui Republicii Indonezia, dr. Sukarno

Președintele Sukarno și tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej răspund la salutul populației Capitalei.

Președintele Republicii Indonezia, dr. Sukarno, a sosit miercuri în Capitală într-o vizită de prietenie în țara noastră.

Președintele Indoneziei este însoțit de miniștri și alte persoane oficiale, de ziariști.

În întîmpinarea președintelui dr. Sukarno pe aeroport se aflau tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Gheorghe Apostol, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ștefan Voitec și Avram Bunaciu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, general de armată Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe și alte persoane oficiale.

Miercuri după-amiază președintele Indoneziei, dr. Sukarno, împreună cu persoanele oficiale indoneziene care îl însoțesc, au făcut o vizită prin București.

Miercuri seara, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, a oferit la Palatul R. P. Romîne, un dineu în cinstea înaltului oaspete.

MUNCĂ RODNICĂ PE OGOARE

Prășitul porumbului — problema nr. 1

Pe tov. Luca Ștefan, directorul S.M.T.-ului Făurei, l-am găsit în poarta stațiunii, gata de a pleca la brigăzile a 3-a și a 5-a care lucrează la prășitul culturilor. Îi spun că avem aceeași țintă și pornim împreună. La vreo 8 km. îl găsim pe tractoristul Mihai Vasile lucrînd la prima prașilă a porumbului pe o tarla a gospodăriei colective din Făurei-Sat. Recunoscîndu-l pe director îi face un semn de salut de departe, din mijlocul postaței, dar nu oprește.

— Știți cît a prășit băiatul ăsta ieri? îmi spune tov. Luca. Nu mai puțin ca 20 de ha, față de norma de 12 ha. M-a informat telefonic pontatorul Coman Vasile și vroiam să stau de vorbă și cu el, și cu șeful de brigadă. Dar cum se vede, nu-i chip. Și-a luat angajamentul să fie printre fruntașii stațiunii la prășit.

De la Stroe Vasile, șeful brigăzii a 5-a, aflăm că și azi, Mihai Vasile a pornit pe brazdă la orele 4 și jumătate. Și neîndoielnic, va lucra pînă tîrziu.

La gospodăria colectivă din comuna „C. A. Rosetti", începuseră la prășitul porumbului tractoriștii Prefac Anton și Ciupic Ștefan. În cîteva zile, ei realizaseră 130 de ha.

Străduindu-se să efectueze prășitul porumbului de îndată ce tarlalele s-au zvîntat, numeroși mecanizatori de la S.M.T.-urile din raion (ca cele din Ianca, Rusețu sau Niculești-Jianu) au obținut rezultate foarte bune în ultimele 3-4 zile. În afară de S.M.T.-uri, inginerii, tehnicienii și șefii brigăzilor de tractoare i-au îndemnat pe colectiviști să iasă și ei în număr cît mai mare la prășitul manual, în urma tractoarelor. Așa se face, că în unele comune prașila I-a la porumb a și fost terminată. La gospodăria colectivă din satul Perișoru, de exemplu, au fost prășite atît mecanic cît și manual toate cele 710 ha cultivate cu porumb, la gospodăria colectivă din comuna Largu toate cele 1.179 ha, iar la cea din Mircea Vodă — 756 ha din cele 842 cultivate.

Potrivit datelor furnizate de secția agricolă a raionului, fuseseră prășite prima dată 39.937 ha.

Cifrele par a demonstra că situația prășitului porumbului e satisfăcătoare. Realitatea de pe teren arată însă că nu întotdeauna socoteala de acasă se potrivește cu cea... de pe tarla. La gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din comuna Cotul Ciorii, l-am văzut pe tractoristul Săndulescu Grigore din brigada 3-a a S.M.T.-ului Făurei prășind o tarla atît de îmburuienită, încît firele de porumb de pe rînduri abia puteau fi distinse din rapiță și pălămidă. Inginerul agronom Iancu Niculae de la această gospodărie, care se afla chiar la capătul tarlalei împreună cu tov. Popa C-tin, președintele sfatului popular, mi-a spus că din cele 500 ha cultivate cu porumb, fuseseră prășite mecanic, pînă atunci, 250 ha și manual 100 ha.

De la tov. ing. Luță Gheorghe, șeful secției agricole a raionului Făurei am aflat însă că numai cu o seară înainte, același inginer agronom comunicase serviciului planificării de la raion nu 500 ha cultivate ci numai 403 și prășite manual nu 100 de ha ci doar 30. Inginerul Iancu Niculae încercase deci să mă ducă în eroare.

Constatări în comunele raionului Făurei, regiunea Galați

Asemenea situații se pot întîlni și în alte comune din raion. În unele gospodării colective — ca, de exemplu, la cea din comuna Batogu (tehnician agronom Căpățînă Ștefan) abia s-a prășit mecanic jumătate din suprafața cultivată cu porumb. La altele, *și acesta e cazul cel mai des întîlnit — prășitul mecanic s-a efectuat pe suprafețe mari, dar cel manual, numai pe parcele neînsemnate.*

— În comuna Colțea, unde sînt 3 gospodării colective, mi-a spus tov. ing. Magder Zisu, de la secția agricolă a raionului, pînă în ziua de 28 mai nu se prășise manual nimic din suprafața cultivată cu porumb. Desfășurîndu-se însă o susținută muncă de îndrumare și mobilizare la lucru, în cele 3 gospodării colective ale comunei (Colțea, Pribeaga și Florica) s-a reușit ca într-o singură zi să se prășească și manual 120 ha cu porumb.

Se pune deci întrebarea: de ce organele agricole nu desfășoară peste tot locul o muncă tot atît de intensă de lămurire spre a arăta colectiviștilor că acum, după ploile căzute, este neapărat necesar ca buruienile să fie stîrpite nu numai între rîndurile de porumb prin lucrarea mecanică făcută de S.M.T.-uri, *ci și pe rînd, între plante?* De ce nu se explică, de asemenea, că ploile au bătătorit puternic pămîntul *și acum este nevoie să se mențină apa în sol, prin executarea prășitului?*

Este necesar ca în următoarele zile, inginerii și tehnicienii agronomi și conducerile gospodăriilor colective din raion să desfășoare o activitate neobosită de îndrumare și mobilizare a oamenilor la prășitul porumbului, astfel încît lucrarea executată cu tractoarele și cultivatoarele să fie completată manual, ori de cîte ori este nevoie. În această privință, trebuie urmat exemplul inginerilor agronomi Berianu Florin și Constantinescu Ion de la gospodăriile colective din Roșiori și Mircea Vodă, care aflîndu-se tot timpul pe tarlale, între oameni, îndrumîndu-i concret, au contribuit la impulsionarea lucrărilor de întreținere astfel încît culturile respective sînt acum curate, fără nici un fel de buruieni. De asemenea, trebuie urmat exemplul gospodăriilor de stat Filimon Sîrbu, Sătuc sau Pavel Tcacenco, unde s-au prășit aproape complet atît mecanic, cît și manual porumbul pentru boabe și cel pentru siloz.

ION DRINCU

Au executat și prașila a 3-a

Învățînd din experiența anilor trecuți membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" raionul Fetești, regiunea București, îndrumați în permanență de organizația de partid și de tehnicianul gospodăriei, inginerul Guci Mihai, acordă o importanță deosebită lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare.

Pentru a asigura o producție bogată la hectar ei au executat la timp și de bună calitate prașila I-a pe întreaga suprafață de 1.446 ha însămînțată cu culturi prășitoare (din care 903 ha porumb pentru boabe).

De curînd, colectiviștii au terminat și prașila 3-a pe 80 ha cu sfeclă de zahăr, pe 10 ha cu sfeclă furajeră și pe 190 ha cu floarea-soarelui.

De menționat că prin participarea masivă a oamenilor la lucru, (culturile fiind împărțite pe brigăzi și echipe și brațe de muncă), sfecla de zahăr și floarea-soarelui au fost prășite a treia oară numai într-o singură zi.

La aceste lucrări s-au evidențiat colectiviștii Andrei Petre, Popa Maria, Marvela Margareta, Gheorghe I. Florica, Stan Florea și alții.

FRÎNCU C-TIN
corespondent

Cu planul depășit

Mecanizatorii de la S.M.T. Alba Iulia, regiunea Hunedoara, au reușit, cu toate condițiile climatice nefavorabile, să realizeze planul de producție din campania de primăvară în procent de 105 la sută. Ei au redus prețul de cost pe hantru cu 18 lei efectuînd lucrări de bună calitate.

Ing. BRĂDEANU SIMION
corespondent

Lanuri bogate

Tov. Macarov Vasile, președintele sfatului popular al comunei Piatra, raionul Zimnicea, și colectivistul Lungu Tudor cercetînd într-un lan al colectivei stadiul de vegetație a grîului.

Au însilozat prima recoltă, au însămînțat din nou terenul

Asigurarea în tot timpul anului a unui furaj de bună calitate constituie o preocupare de seamă a muncitorilor și tehnicienilor din gospodăria agricolă de stat Oradea. În acest scop se cultivă anual cu diferite plante furajere sute de ha. Numai cu secară furajeră au fost cultivate, în acest an, 49 de ha. Semănată într-un teren bine pregătit, secara s-a dezvoltat frumos și a dat o producție cu aproape 5.000 kg de masă verde, mai mult decît prevederile planului. Secara de pe 29 ha a fost cosită și administrată în hrana vacilor de lapte și a tineretului taurin la iesle, ca masă verde. Ca urmare, planul la producția de lapte, pe luna aprilie și prima jumătate a lunii mai, a fost depășit cu aproape 10.000 de litri.

Pentru a hrăni animalele cu un furaj de bună calitate și în timpul iernii, lucrătorii acestei gospodării au însilozat și secară furajeră. Astfel, de îndată ce secara a dat în spic, tractoristul Francisc Szabo a recoltat și tocat zilnic cu un agregat anume construit între 30—32 tone de secară masă verde. În prezent s-au însilozat peste 400 tone de secară masă verde.

Pentru ca silozul să fie de bună calitate, muncitorii Niculae Munteanu, Ion Bozga, Gheorghe Szasz și alții acordă o mare atenție operației de însilozare. Masa verde este uniform așezată în gropi și bine presată, iar pentru a-i spori conținutul în substanțe hrănitoare, masa verde este stropită o dată cu împrăștierea cu o soluție de melasă și calciu furajer diluat în apă. (1 kg melasă la 10 litri apă și 1 la sută calciu furajer). Fiecare tonă de masă verde se stropește cu cîte 10 litri din această soluție, iar pentru o bună fermentare se stropește și cu lactofermenți.

De curînd în gospodăria agricolă de stat Oradea, s-a început și însilozarea lucernei din prima coasă. Pînă zilele trecute au fost însilozate aproape 150 tone lucernă în amestec cu soluție de melasă 2 la sută. În curînd se va începe și însilozarea trifoiului. Planul de însilozare prevede să se realizeze 185 tone de lucernă și 200 tone de trifoi însilozat. Aceste cifre vor fi depășite, deoarece și recolta de lucernă și trifoi este cu 4.000 și respectiv 2.000 kg mai mare la ha decît cea planificată.

Pentru a obține un furaj bun și în lunile august și septembrie, după ce terenul a fost eliberat de secară, tractoriștii Alexandru Mahaiduda, Aurel Costea și Ion Simon l-au pregătit și însămînțat cu porumb pentru masă verde. Iar pentru a se obține un furaj de porumb masă verde bogat în albumine digestibile, 44 din cele 49 de ha au fost însămînțate cu porumb în amestec cu soia sau fasole urcătoare.

V. CAZACU

Noi ogoare unite

Oameni hotărîți

Satul Rogoaza din raionul Adjud, e un sat de oameni harnici, hotărîți și buni gospodari în ale lucrării pămîntului și creșterii animalelor.

— Muncim noi, muncim, nu-i vorbă destul de mult ca să scoatem cîte 1.000 și uneori cîte 1.500 de kg de grîu la hectar de pe loturile noastre individuale, dar oricît de bine am lucra, recolte așa de bogate ca cele pe care le dobîndesc colectiviștii din Găiceana și Homocea, tot nu putem scoate, îi spunea deseori Vasile Popa consăteanului său, Chiriac Călugăru.

— Asta-i drept, măi Vasile. Colectiviștii ăștia pe care și noi i-am vizitat de multe ori, în fiecare an ne-au depășit cu cîteva sute de kg de grîu și porumb la hectar. Și apoi ai văzut măi ce s-a schimbat fața satelor lor? Multe case noi, clădite din cărămidă, aparate de radio, mobilă nouă, iar hambarele și podurile caselor lor sînt în fiecare an doldora de bucate. Iată, vezi ce-nseamnă gospodăria colectivă? Belșug și bunăstare.

Așa discutau de fiecare dată cei doi țărani muncitori din Rogoaza, după ce au vizitat unele din gospodăriile colective din satele vecine. Și întotdeauna, în aceste discuții intrau și alți țărani muncitori printre care Gheorghe Bumbu, Dumitru Corabie, Ioan D. Călugăru, care și ei de multe ori au fost să vadă cum muncesc și trăiesc colectiviștii din satele megieșe.

— Bineînțeles că în colectivă munca e mai spornică pentru că colectiviștii lucrează altfel decît noi: organizat, cu mașini și tractoare, iar specialiștii agronomi și zootehniști le dau în permanență sfaturi și îndrumări cum să-și lucreze pămîntul și să crească animalele, mai spunea Dumitru Călugăru, Petre Gheorghe sau Nicolae Trăistaru.

Multe săptămîni și luni s-au purtat în satul Rogoaza astfel de discuții între țăranii muncitori, pînă cînd în zilele trecute cele 101 familii de țărani muncitori cu o suprafață de peste 243 de hectare de teren, animale de muncă, căruțe și unelte, au înființat gospodăria colectivă. În cinstea măreței sărbători ei i-au dat colectivei lor denumirea „A 40-a aniversare a înființării P.C.R.", iar ca președinte l-au ales pe comunistul Constantin Lupu, om harnic, cu tragere de inimă pentru gospodăria colectivă.

IOAN GHEORGHIU
corespondent

Reparația utilajului pentru muncile de vară trebuie grăbită

În ultima săptămînă ritmul reparației utilajului de care va fi nevoie la executarea muncilor de vară a fost mult intensificat. De exemplu, la S.M.T.-urile Bogdana și Anghelești, regiunea București, Ceacova și Freidorf, regiunea Banat, Radomirești, regiunea Argeș, toate mașinile agricole au fost reparate și stocate cu grijă, gata de a intra în lanuri. Sînt de asemenea numeroase gospodării de stat din cadrul Trusturilor Gostat Banat, București, Oltenia, sau Ploiești unde s-au obținut rezultate bune, reparația utilajului fiind pe terminate.

Trebuie arătat însă, că în alte unități agricole de stat conducerile și comitetele sindicatelor nu acordă încă atenția cuvenită acestei importante probleme. La S.M.T. Bogdănești, regiunea Iași, de exemplu, pînă acum cîteva zile nu fusese terminată reparația nici unei secerători-legători, combine S-4, sau grup de treier, iar la reparația batozelor abia se înregistrase procentul de 7 la sută; într-o situație asemănătoare se află și S.M.T. Adjud din regiunea Bacău.

În general, pe țară, în S.M.T.-uri, batozele au fost reparate pînă în prezent în procent de aproape 56 la sută, secerătorile-legători 75 la sută, combinele C-1 — 78 la sută, motoarele electrice pentru treier 71 la sută, selectoarele 52 la sută. Totodată, în gospodăriile agricole de stat, combinele tractate au fost reparate în procent de 83 la sută, dar cele autopropulsate numai în procent de 57 la sută, batozele 54 la sută, iar presele de balotat paie 65 la sută.

În S.M.T.-urile din regiunile Iași, Suceava și Bacău și în gospodăriile de stat din regiunile Dobrogea, Galați, Crișana și Maramureș realizările la reparația utilajului pentru campania de vară sînt foarte mici în comparație cu posibilitățile existente. De aceea, ele au datoria să grăbească ritmul reparațiilor, punînd accentul pe calitatea lucrărilor executate.

La rîndul lor, bazele de aprovizionare cu piese de schimb și materiale, au datoria să ia măsuri în vederea livrării unor piese de schimb ca de exemplu, pinion conic pentru secerători-legători, lame-cuțit pentru combine S-4 etc., care în ultimele săptămîni s-au găsit mai greu de către unități.

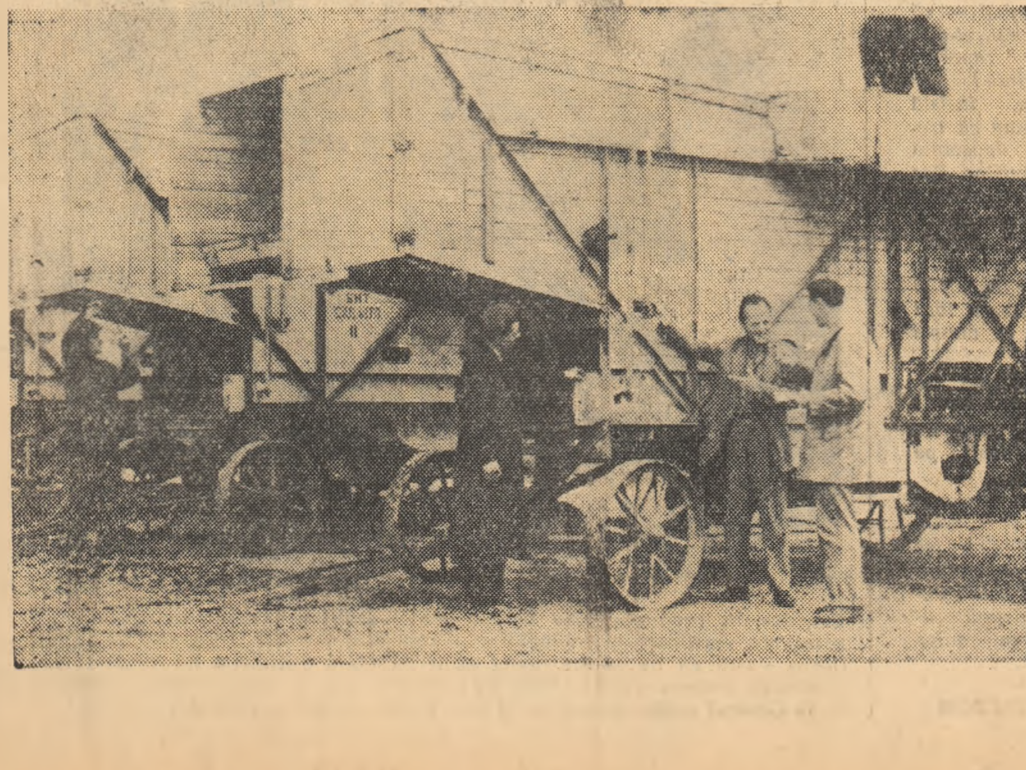
Exemplul fruntașilor trebuie urmat

Pentru a grăbi lucrările de îngrijire a culturilor, membrii gospodăriei colective „Ilie Pintilie" din Smeeni, raionul Buzău, au folosit din plin fiecare oră prielnică de lucru.

În felul acesta ei au izbutit să termine prașilele I-a și a II-a pe întreaga suprafață cultivată cu floarea-soarelui. Concomitent cu acestea a început și prașila II-a la porumbul dublu hibrid; în numai 2 zile au și fost prășite peste 50 ha.

Exemplul colectiviștilor trebuie urmat și de cele două întovărășiri agricole, „11 Iunie" și „Al II-lea Congres al P.M.R.", din comună, care au rămas mult în urmă cu lucrările de întreținere a culturilor.

C. BERESCU
corespondent

La S.M.T. Ciulnița, raionul Călărași, s-a terminat repararea utilajului necesar recoltării păioaselor. În fotografie: recepționarea unui lot de batoze.

Din experiența G. A. S. Grabăț

La prima fătare cîte 7,8 purcei înțărcați de fiecare scroafă

Printre unitățile care au căpătat o bună experiență în creșterea porcilor, se numără și gospodăria agricolă de stat Grabăț, din regiunea Banat.

În scopul obținerii unor bune rezultate în acest sector, îngrijitorii și tehnicienii gospodăriei au aplicat pe lîngă o bună îngrijire și hrănire a animalelor și *selecția*. An de an au fost alese pentru prăsilă scroafele cele mai productive, care nășteau și înțărcau mai mulți purcei și aveau o bună producție de lapte. Introducerea evidenței montelor, fătărilor ca și a numărului de purcei înțărcați pe cap de scroafă a fost de asemenea o preocupare permanentă. În prezent fiecare brigadă de scroafe mame are completat carnetul de crescătorie și registrul matcă cu toate datele. Selecționarea celor mai bune scroafe, crearea unor condiții optime de furajare, îngrijire și întreținere a făcut posibil să se obțină de la an la an rezultate din ce în ce mai bune.

În anul trecut de la un efectiv de 783 de scroafe au fost obținuți la fătare 11.374 purcei, adică 14,5 capete de fiecare scroafă și s-a înțărcat un număr de 10.293 capete, adică cîte 13,1 purcei de scroafă. Aceste rezultate au fost posibile tocmai datorită faptului că în ultima vreme la această gospodărie s-au pus bazele unei munci de selecție serioase la porcine.

Iată cum lucrează muncitorii gospodăriei în această direcție. Înlocuirea scroafelor reformate se face prin reținerea scrofițelor rezultate din fătările de primăvară, de la cele mai bune scroafe, de la a 3-a sau a 4-a fătare. Aceste scroafe sînt verificate sub raportul producției avînd prolificitate ridicată peste 9 purcei, iar la înțărcare peste 8 capete. Paralel cu alegerea scroafelor s-a acordat aceeași atenție și vierilor reproducători. În ultimul timp gospodăria a adus vieri metiși Landrace de la G.A.S. Tomnatic, Recaș, Fîntînele, regiunea Banat și Crevedia, regiunea București. Scrofițele alese pentru prăsilă, au fost hrănite cu rații echilibrate, care au cuprins toți principii nutritivi necesari creșterii. Rația zilnică a fost alcătuită din uruieli de porumb, orz, ovăz, tărîțe, șroturi, săruri minerale, porumb siloz și morcovi. Amestecul a fost astfel alcătuit încît el a asigurat zilnic fiecărui animal, în medie, cîte 2,3 U.N. și 210 grame A.D. (albumină digestibilă). Iarna, cînd timpul este favorabil, scrofițele fac mișcare zilnică cîte 1-2 km., iar vara ele sînt ținute pe lucerniere. Darea la montă a scrofițelor se face la vîrsta de 9-10 luni cînd au atins greutatea de 90—100 kg astfel încît la prima fătare ele au o greutate corporală de 140—150 kg. Prolificitatea medie obținută de la aceste scrofițe la prima fătare a fost de 8.1 purcei cu o greutate medie de 1,12 kg de fiecare purcel.

Rezultate bune în creșterea porcilor au fost obținute și în acest an. În primele patru luni s-au obținut 3372 purcei, prolificitatea medie pe gospodărie fiind de 9 purcei pe cap de scroafă față de planul de 8 capete; de asemenea au fost înțărcați cîte 7.8 purcei de fiecare scroafă față de 7,5 capete cît era prevăzut în plan. Printr-o îmbunătățire a alimentației scroafelor îndeosebi în perioada de gestație avansată și în timpul alăptării s-a ajuns ca greutatea medie a purceilor să crească la înțărcare la 14,5 kg., iar în luna aprilie, ca urmare a unei furajări raționale aceasta a ajuns la 17,5 kg.

Hrănirea scroafelor în lactație se face cu respectarea următoarelor rații alimentare: 2 kg. porumb, 0,5 kg orz, 0,75 kg șroturi de floarea-soarelui, 1,250 kg tărîțe, 5 kg fîn de lucernă, 2 kg. morcovi, 3 kg. siloz, sărurile minerale dîndu-se în proporție de 10 grame pe unitatea nutritivă; ele se compun din precipitat de oase și sare de bucătărie. Furajarea scroafelor se face de două ori pe zi, dimineața și seara cu amestec umed după care se administrează nutrețurile suculente și fibroase. În timpul verii scroafele pășunează pe lucerniere și trifoiști cu care ocazie consumul de nutrețuri concentrate se reduce la 2/3 din rație și chiar la 1/2.

Pe timpul stabulației scroafele și vierii se scot în permanență la plimbare cîte 1-2 ore pe zi în jurul maternităților.

După fătare, o mare grijă se acordă îngrijirii și furajării purceilor. Purceii mai mici, mai slab dezvoltați se dau să sugă la sfîrcurile din față care au lapte mai mult. De la 2 zile după fătare, sfîrcurile scroafelor mame se stropesc cu o soluție formată din 2,5 grame sulfat de fier și 1 gram sulfat de cupru, dizolvate într-un litru de apă călduță. După 5-6 zile de la naștere purceii primesc în jgheburețele curate apă de băut care se schimbă de 2-3 ori pe zi, boabe de orz prăjit, lapte smîntînit, cretă furajeră, cărbune vegetal și lut galben. Cînd purceii împlinesc vîrsta de 10-12

(Continuare în pag. 4-a)

Ing. LUNGULESCU GHEORGHE
de la Centrul de selecție Timișoara

Mecanizatori fruntași

Antrenați în întrecerea socialistă mecanizatorii S.M.T.-ului Podoleni, regiunea Bacău, au reușit ca pînă la 18 mai să realizeze planul de producție al campaniei de primăvară în procent de 104,5 la sută. Sectorul III condus de comunistul Prostavu D-tru a realizat sarcina de plan în proporție de 140 la sută. Brigada XIV condusă de tov. Dumitriu A. și-a realizat planul în proporție de 156 la sută.

Ing. IOAN MOROȘANU
corespondent

File de carnet

PASIUNE

La Constanța nu a început sezonul, marea este încă agitată, rece. Mohorît, cazinoul suportă pasiv asaltul valurilor care-l împroașcă cu stropi fini. Și totuși pe faleză e oarecare animație, iar mulți dintre trecători după ce parcurg cu privirile un afiș expus în fața cazinoului pornesc cu pași grăbiți spre etaj.

În sala expoziției regionale de inovații vizitatorii sînt de cele mai diverse profesii, căci aici s-au adunat cele mai bune inovații realizate în întreprinderile industriale, telecomunicații, în atelierele portului ca și în agricultura regiunii Dobrogea.

De fapt, inovațiile realizate în unitățile agricole de stat au rezervate un stand special. Unele sînt prezentate cititorilor prin machete sau planșe, altele prin prototipuri.

Una din planșe ne expune dispozitivul pneumatic pentru alimentarea cu apă realizat la S.M.T. Dăieni. Noul sistem elimină nisiparea forajului și rezolvă total necesarul de apă al stațiunii. Economiile post-calculate pe anul trecut prin aplicarea acestui dispozitiv se ridică la 81.000 lei.

Inovatorii de la S.M.T. Sibioara sînt prezenți cu mai multe inovații. Autoalimentarea tractoarelor prin depresiune, realizată de un colectiv, aduce o economie de circa 80.000 lei. Fără îndoială că generalizarea ei este mai mult decît necesară.

La S.M.T. Independența, doi inovatori au realizat transformarea secerătorii-legători în mașini pentru tăiat coceni. Cîțiva vizitatori din preajma mea — precis tehnicieni — se arată cît se poate de interesați de această inovație și încep o discuție aprinsă.

Dacă eficiența și randamentul inovației respective este destul de mare, din păcate generalizarea ei nu se face tocmai cum trebuie. Bunăoară, inovatorii de la S.M.T. Valul Traian — premiați în acest an pentru cele mai bune rezultate obținute pe țară — îmi explicau că sînt preocupați tocmai de realizarea unei mașini cu care să elibereze grabnic terenurile după recoltarea porumbului. Și cînd colo, inovația este realizată chiar în regiune.

În lupta pentru obținerea unui randament superior al mașinilor se înscrie și dispozitivul pentru semănat intercalat adaptat la semănătoarea 2 S.P.C.-2 realizat de inovatorii de la S.M.T. Topraisar, furca suspendată pentru transportul paielor și plugul P.P.3—30 adaptat pentru arat la 55 de centimetri și administrarea concomitentă a îngrășămintelor realizate de inovatorii de la S.M.T. Valul Traian.

Pasiune pentru creație, pentru realizarea de economii și obținerea unei calități superioare a lucrului executat dovedesc și alte unități. Astfel doi inovatori de la G.A.S. Basarabi au realizat un filtru cu plăci de bachelită, pentru filtrarea vinurilor, care este cercetat cu interes de vizitatori și oaspeți străini. Inovatorii de la Stațiunea experimentală I.C.Z. Palas au expus printre altele, un dispozitiv pentru tocat masă verde cu uruială, un aparat de extras ceara de la fagurii vechi, iar inginerul M. Oșlobanu de la Stațiunea experimentală Murfatlar este autorul unui ingenios aparat de polenizare.

Fără îndoială că scriind aceste rînduri, alegînd doar cîteva exemple, am nedreptățit unele inovații care se înfățișează și ele miilor de vizitatori care trec prin expoziție. M-am gîndit însă că nu greșesc dacă spun că fiecare din ele s-a născut din pasiune, dintr-o atitudine creatoare față de muncă, din spirit gospodăresc și înțelepciune. Cei ce le-au realizat, mecanici, muncitori, ingineri, tehnicieni, cercetători sînt oameni noi, însuflețiți de o puternică conștiință socialistă, mîini și inimi înzestrate să creeze pentru popor, pentru mai binele vieții noastre.

Iar aici, în expoziție, rodul muncii lor primește din plin cununa laudei.

L. C.

La colțul roșu

Colțul roșu al gospodăriei colective din Săveni, raionul Fetești, cunoaște în tot timpul anului o rodnică activitate. În fotografie: un grup de tinere colectiviste citind.

Probleme ce trebuie rezolvate

Gospodăria agricolă de stat „Filimon Sîrbu" și-a încheiat activitatea în 1960 cu un beneficiu de aproape 280.000 lei.

În acest an au fost luate măsuri tehnico-organizatorice ca munca să se desfășoare în și mai bune condiții pentru a obține recolte la culturile vegetale și producții în sectorul zootehnic care să ne aducă și mai mari beneficii.

Trebuie să arătăm între altele, că anul acesta grîul cultivat pe 850 de ha și plivit la vreme este deosebit de frumos, iar la porumbul pentru boabe pe 800 ha, la porumbul pentru siloz pe 180 ha, la floarea-soarelui pe 350 ha și la cartofi pe 800 ha, s-a și executat prima prașilă mecanică și *manuală*, încît și aceste culturi promit o recoltă bună. S-a dezvoltat mult și sectorul zootehnic. Planul de producție la lapte a fost îndeplinit și depășit în primele 4 luni și jumătate ale anului, planul la miei a fost depășit cu 150 de capete, iar cele 1.820 de oi mulgătoare dau o producție bună de lapte.

Rezultatele mai bune obținute în acest an, se datoresc fără îndoială faptului că s-a acordat o mai mare atenție nevoilor oamenilor: muncitorilor noștri, prin grija consiliului gospodăriei și cu sprijinul comitetului sindicatului, le-au fost asigurate condiții cu mult mai bune de muncă și de trai, față de anul trecut. Astfel, secțiile gospodăriei au fost electrificate. S-a dat în folosință un grup social cuprinzînd dormitoare pentru 60 de persoane. S-a reamenajat cantina, unde s-au adus veselă și tacîmuri noi. Pe lîngă cantină se cresc 10 porci și se lucrează 2 ha de grădină de legume. Comisia de cantină din cadrul comitetului sindicatului asistă zilnic la distribuirea alimentelor, se îngrijește ca mîncarea să fie gustoasă și la un preț de cost scăzut. Clubul de la centru și colțul roșu de la secția Strîmbu au fost dotate cu televizoare. De curînd, au fost instalate 29 de difuzoare ale stației de radioamplificare la ateliere, dormitoare, cantină etc.

Toate acestea sînt lucruri bune. Trebuie să arătăm însă, că atît conducerea cît și comitetul sindicatului mai au încă multe de făcut pentru a asigura condiții optime de muncă și trai oamenilor. Astfel, în gospodărie, deși există cadă și cazan nu a fost încă amenajată baia muncitorilor. Ori e limpede că dacă îndeosebi conducerea administrativă s-ar fi preocupat în mai mare măsură de rezolvarea acestei probleme, ea ar fi putut fi rezolvată pînă acum. Autocamioanele și celelalte mașini se spală foarte greu încă în gospodărie, mai ales că drumul de acces de la șosea pînă la atelier este desfundat. În contractul colectiv din acest an s-a prevăzut a se construi o rampă pentru spălarea mașinilor și executarea unui drum de piatră pe o distanță de 1,5 km. Piatra necesară a fost adusă și depozitată pe marginea drumului. Este necesar însă ca și în această privință conducerea gospodăriei și comitetul sindicatului să depună mai mult interes în vederea mobilizării oamenilor pentru realizarea celor două importante obiective.

O problemă deosebit de acută în gospodăria noastră o constituie locuințele pentru muncitori. Întrucît secția centru unde se află atelierul mecanic, o parte din grajduri etc., se află la 6 km de Făurei, e necesar, în scopul asigurării stabilității muncitorilor, să fie date în folosință cel puțin 7-8 clădiri de cîte 2 apartamente pentru familiști. Trustul Gostat Galați a repartizat gospodăriei investiții pentru a se construi în acest an 6 locuințe. Dar pînă acum lucrările n-au fost începute. Consiliul și comitetul sindicatului au datoria să se preocupe deci mai mult de urgentarea rezolvării acestei probleme.

În gospodăria noastră s-au făcut pași mari în ultima vreme în scopul desfășurării unei mai susținute activități culturale de masă. Între altele, ne mîndrim cu faptul că avem în acest an aproape 500 de cititori (muncitori permanenți și sezonieri) care împrumută cărți de la bibliotecă, că se vizionează în colectiv programele postului de televiziune etc. Nu am reușit însă să alcătuim pînă acum o formație artistică, deși în gospodărie sînt numeroși tineri și vîrstnici dornici să activeze într-un ansamblu de teatru, la cor sau jocuri naționale. Pentru a crea oamenilor condiții de recreere la locul de muncă, este așadar necesar să acordăm toată atenția și acestei probleme.

N-am menționat decît o parte din o serie de obiective incluse în contractul colectiv din acest an. Socotim de aceea că e bine și necesar ca în cel mai scurt timp comitetul sindicatului și conducerea gospodăriei să analizeze în adunare generală care e stadiul traducerii în viață a angajamentelor luate prin noul contract colectiv, luînd măsurile ce se impun.

BUCĂTARU NICOLAE
membru al comitetului sindicatului din gospodăria de stat „Filimon Sîrbu", regiunea Galați.

CARTEA LA SATE

Pentru oamenii muncii din agricultură cartea a devenit în anii regimului democrat popular un sprijin prețios în activitatea lor de zi cu zi. Sînt tot mai mult cerute azi lucrările politice, beletristice, agro-zootehnice și de popularizare a științei. Țăranii muncitori, mecanizatorii, tehnicienii și inginerii, medicii veterinari găsesc în cartea agrozootehnică cele mai noi metode și recomandări ale științei, cele mai utile sfaturi și îndrumări în legătură cu problemele de bază ale agriculturii în vederea obținerii de producții tot mai înalte.

Pentru cunoașterea cît mai temeinică a acestei cerințe de carte în vederea influențării producției editoriale în sensul axării ei pe probleme care interesează și vin direct în sprijinul oamenilor muncii din agricultură, precum și pentru îmbunătățirea aspectului grafic al cărților, a modului cum se face difuzarea și popularizarea acestora, Oficiul difuzării cărții din Centrocoop organizează o largă consultare a cititorilor de la sate în vederea cunoașterii părerilor lor asupra cărților citite sau ce anume lucrări vor să citească.

În acest scop a fost tipărit un formular cuprinzînd următoarele întrebări:

— Care din cărțile apărute în anii 1960—1961 v-au plăcut mai mult?

— Care din lucrările din domeniul preocupărilor dumneavoastră v-au folosit în muncă?

— Ce lucrări și din ce teme doriți să fie tipărite? (politice, tehnico-științifice, agro-zootehnice, literare, lucrări de muzică etc.).

— Ce părere aveți despre aspectul grafic al cărților? (coperta, formatul, ilustrații interioare etc.).

Ultimul punct al formularului cere propuneri și sugestii privind organizarea muncii de popularizare și difuzare a cărții (cum este aprovizionată cu cărți librăria sau cooperativa din comună, cum se face informarea cititorilor de către librăria „Cartea prin poștă" etc.).

Formularul a fost trimis unităților cooperatiste spre a fi difuzat în G.A.C., G.A.S., S.M.T., diferitelor categorii de cititori de la sate spre a fi completate cu părerile și propunerile acestora.

Cu acest prilej oamenii muncii de la sate, cadrele tehnice din agricultură, au posibilitatea să facă propuneri în legătură cu subiectele și tematica lucrărilor agro-zootehnice ce vor să fie tipărite și care să folosească activității practice desfășurate pe ogoare.

Răspunsurile se vor trimite pe adresa: Cetrocoop — Oficiul difuzării cărții — București, Calea Victoriei nr. 29.

GHICITORI

Ia să-mi spuneți cine are,
Limbă mică, gură mare,
Dar dacă-i lăsat în pace,
Toată ziulica tace?

(clopotul)

Patru cai fără picioare,
Fug cu paiele-n spinare.

(caii de la batoză)

Tobă, cupe și grătare,
Site, cai, vînturătoare,
Le-a strîns „Leana" la un loc,
Să plece la „iarmaroc".

(batoza)

Sus pe dealul cucuiat,
Șade-o fată și-un băiat.
Băiatul o ține-n brațe,
Fata-n soare se răsfață.

(vița de vie și aracul)

Nenea Ghiță cel bătrîn
Ține trei feciori la sîn,
Iar feciorii au, să știi,
Cîte-o mie de copii.

(porumbul cu știuleți)

ION TERBESCU

Instantaneu din Maramureș

STÎNAȘII

Cu toate că nu posedăm nici un document scris, credem totuși că stîna, ca obicei, își are originea în vremuri străvechi. Strămoșii noștri, romanii, închinau muncii, belșugului, petreceri populare, petreceri cu prilejul cărora se toasta pentru belșug, pentru bună înțelegere. Maramureșenii, cu o veche tradiție a păstoritului, au păstrat și continuat frumoasa sărbătoare a mulsului oilor, căreia în raionul Sighet i se spune „stînă". Semnificația acestui eveniment constă în aceea că se mulg oile, se măsoară laptele, se stabilește cantitatea de brînză și urdă care trebuie să primească fiecare sîmbraș (membru al stînei). Apoi ziua stînei se încheie cu o petrecere colectivă, o petrecere plină de frumusețe și pitorescul locului.

Sîntem la Desești, comună cu vrednici crescători de oi, așezată la poalele Gutinului. Pînă la locul stînei nu avem prea mult de mers. Suim pe o uliță presărată cu bolovani, care ne duce peste livezi pînă sub coaste. În fața noastră se zărește saivanul întovărășirii zoo-pomicole. Mulsul oilor e pe terminate. De la cele 320 oi s-au umplut cîteva căldări uriașe cu lapte. Este rezultatul bunei furajări și a întreținerii științifice a oilor întovărășirii. Meșteri iscusiți în prepararea brînzei și a urdei, sub privirile admiratoare ale oaspeților de la oraș, au pornit la „lucru". Dar cine sînt acești oaspeți? Sînt membrii brigăzii științifice a casei raionale de cultură din Sighet, care au răspuns la invitația întovărășiților. Să facem cunoștință cu cîțiva dintre ei: inginerul agronom Dumitru Holdiș, medicii Victor Pop și Ion Vlad, juristul Vasile Pereni, folcloristul Petre Lenghel și alții care sînt astăzi la 101 ieșire a brigăzii pe teren. Între timp, femeile întovărășiților au întins o masă uriașă, o masă bogată, ca în basme.

Înainte de începerea petrecerii, metodiștii brigăzii științifice sînt asaltați cu întrebări: De cînd se ocupă oamenii de păstorit? Cum pot fi îmbunătățite pășunile maramureșene? Prin ce mijloace practice se poate înlătura gălbeaza? Care sînt ultimele noutăți ale științei în ceea ce privește pășunatul oilor? Care e cea mai frumoasă creație populară în care se vorbește despre ciobani?

Un tînăr a vrut să cunoască amănunte din viața personală a lui Iuri Gagarin, primul cosmonaut. Un bătrînel se interesa înfocat ce se mai lucrează la Institutul „C. I. Parhon" din București, pentru prelungirea vieții omului, și o sumedenie de alte întrebări.

Metodiștii răspund. Oamenii ascultă cu interes. Apoi brigada artistică, care însoțește de fiecare dată brigada științifică își începe programul. Acompaniate de orchestră, solistele Vera Coman și Moldovan Anica interpretează o suită din cele mai frumoase suite locale. Deseștenii aplaudă puternic. Semn că le place programul.

După programul brigăzii se încinge petrecerea. Primul pahar a fost închinat partidului nostru drag. Din mulțime, o fată oacheșă, cu obraji roșii ca mușcata a început să cînte melodios:

„Frunză verde foi de fag,
Trăiască partidul drag,
Că el omului i-a dat
Traiul slobod și bogat".

Bem împreună cu stînașii țuica aromată de Maramureș, ne înfruptăm din cîrnați, carne de miel și pasăre, sarmale și plăcinte, caș, prăjituri și altele, după care vinul roșu ispititor merge de minune. Țîșnesc urale, pentru belșugul întovărășirii, pentru bunăstarea și pentru frumusețea zilelor pe care le trăim. Toți stînașii cîntă:

„Asta-i stînă nu-i minciună
Tot omu-i cu voie bună.
N-am băut de o săptămînă,
C-am știut c-oi be la stînă.
N-am băut un an ori doi,
C-am știut c-oi be la oi.
De trei zile n-am mîncat
Tot pe astăzi m-am lăsat".

Privesc mulțimea de oameni. Toți sînt veseli. Îi văd aici pe harnicii întovărășiți Pop Teodor, Roman Teodor, Tînțaș Parasca, Pop Maria, pe bătrînul Hotea Ștefan și atîția alții. Veselia e fără margini.

Se lasă seara. Pornim spre sat, cîntînd și glumind cu stînașii. A fost o zi frumoasă, ce nu se poate uita, am fost părtaș la o sărbătoare tradițională, închinată muncii, înconjurați de căldura și ospitalitatea specifică maramureșenilor.

VASILE OANȚĂ
corespondent

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

În nr. 727 al ziarului nostru a fost publicat un articol cu titlul „Atenție cuvenită montării și punerii în stare de funcționare a agregatelor de muls mecanic". Răspunzînd sesizărilor cuprinse în acest material, Trustul regional Gostat Brașov, ne-a informat că cele arătate în ziar au fost juste. În scopul remedierii lipsurilor ce au fost criticate, s-au luat măsuri ca la gospodăria de stat Rîșnov să se termine instalația de alimentare cu apă. Totodată la gospodăriile de stat Codlea și Sighișoara s-au întocmit proiectele de alimentare cu apă și s-a trecut la executarea lucrărilor astfel încît în cel mai scurt timp aceste instalații să fie date în exploatare.

★

„Mai multă atenție amenajării terenurilor pentru irigat" a fost intitulat un articol publicat în nr. 730 din 25 aprilie 1961, scris de corespondentul nostru Banciu Gh. C-tin.

Din cele constatate și verificate de secția agricolă a sfatului popular al raionului Fetești, reiese că lipsurile semnalate și observațiile făcute au fost juste.

În urma apariției articolului au fost luate măsuri ca la gospodăriile colective din comunele G. Ialomiței, Bordușani, Hagieni, Piua Pietrii și Cocargeaua, amenajările pentru irigații să fie terminate în cel mai scurt timp.

Astfel, la G.A.C. Giurgeni au fost trimiși să sprijine amenajările personalul șantierului Luciu-Giurgeni, al O.R.I.F. București. Cele 85 ha amenajate au și fost semănate cu porumb boabe. Utilajele au fost asigurate de S.M.T. Gura Ialomiței și instalate pentru irigat.

La G.A.C. Piua Pietrii s-au amenajat de asemenea, 40 ha pentru orezărie, lucrarea fiind terminată la timp. Și celelalte gospodării colective Cocargeaua, Bordușani, au terminat amenajările, iar suprafețele au fost însămînțate la vreme.

★

În urma articolului apărut în nr. 730 al ziarului „Agricultura Nouă" cu privire la grăbirea lucrărilor de întreținere a pășunilor în raionul Satu Mare, sfatul popular al raionului Satu Mare, ne comunică că cele semnalate de către corespondentul nostru sînt juste.

În urma cercetărilor făcute pe teren de către secția agricolă a raionului, prin serviciul bazei furajere, s-au luat măsuri ca întreaga suprafață de pășune (de 18.121 ha) să fie întreținută în bune condiții. În prezent pășunea se află curățită de spini, cioate etc., acțiunea fiind dusă cu concursul tineretului prin muncă voluntară. Pentru fertilizarea unei suprafețe cît mai mari de pășune, s-a pus la dispoziția sfatului popular comunal 1.000 tone amendamente calcaroase care au fost împrăștiate pe 500 ha de pășune. Alte 379 ha pășune au fost fertilizate prin aplicarea mustului de bălegar de către 3 gospodării colective.

Realizări de folos obștesc în satele patriei

În așezările de munte ale raionului Aiud

Au muncit cu sîrguință în ultima vreme țăranii muncitori din satul Geogel, raionul Aiud, regiunea Cluj, la transportul materialelor și ridicarea construcției căminului cultural de aci. Noua clădire este prevăzută cu o sală de spectacole a 300 de locuri, cabină de proiecție cinematografică, bibliotecă etc. Dar aceasta nu e singura realizare de folos obștesc din acest raion. În prezent țăranii muncitori din satul Valea de Jos, aceeași comună construiesc prin muncă voluntară o frumoasă școală. Ei au lucrat și la repararea șoselei pe distanța Aiul-Ponor pe care de curînd s-a introdus și un autobuz pentru transportul călătorilor.

IOSIF BARB
corespondent

Un parc în comuna Pietroșani

„Să facem o comună frumoasă — model pe raion". Cu această lozincă au pornit la înfrumsețarea comunei lor cadrele didactice și pionierii de la școala de 7 ani din comuna Pietroșani, raionul Zimnicea, regiunea București. În numai cîteva zile, în fața noului local de școală de 7 ani, construit de curînd în comună s-a amenajat un mare și frumos parc, care a schimbat de îndată înfățișarea nu numai a școlii, dar și a întregii comune. În parc au fost amenajate numeroase ronduri de flori de vară, conturate de brazde de iarbă frumos aliniate.

Au fost totodată confecționate numeroase bănci pentru odihnă cetățenilor.

Un aport prețios l-au adus în această acțiune, tov. Ghilus Iliel, Slobozeanu Lucian, Vlaicu Dumitru, Mișu Păuna Călin, Stela Pătrașcu și alții.

IONEL TRIFU
corespondent

Cu participarea tineretului

Satul Rainic din raionul Lehliu numără 140 de familii. Colectiviștii de aci muncesc cu sîrguință pentru a da un aspect cît mai frumos ulițelor și caselor. De curînd, mobilizați de organizația de bază U.T.M., numeroși tineri au amenajat ograda noului sediu al gospodăriei colective. Ei au făcut șanțuri de scurgere a apelor pe o mare distanță în jurul gospodăriei. De asemenea, în ograda gospodăriei au plantat numeroși pomi fructiferi. Mulți alți tineri colectiviști au participat de curînd la împrăștierea pietrei pe șoseaua ce leagă satul Rainic de comuna Dor Mărunt.

CONSTANTIN D. NICOLAE
corespondent

Au construit un nou drum

În satul Valea Mare din comuna Zimbru, raionul Gurahonț, drumul ce leagă satul de șoseaua spre Gurahonț, devenise impracticabil în ultima vreme. Îndrumați de organizația de partid și avînd sprijinul sfatului popular comunal, țăranii muncitori au fost mobilizați să treacă la construirea unui nou drum. În scurt timp aceștia au săpat 600 mc. de pămînt și au transportat piatra necesară cu atelajele. După ce au terminat drumul cel nou, ei au construit un pod, folosind materiale locale.

La aceste lucrări s-au economisit peste 2.550 lei. În mod deosebit s-au evidențiat țăranii muncitori Chiu Ioan, Bacoș Gh., Blidar Theodor și Petru Stirb.

ALEX. HERLAU
corespondent

Sînge rău de ce mi-aș face?

Medici cu renume mondial sînt de acord că anumite boli provin din cauza supărărilor — pentru a căror prevenire se recomandă ca omul să fie calm, să evite pe cît posibil supărarea din orice fleac — într-un cuvînt să se conducă după principiul intrat de mult în bogatul nostru folclor: „Sînge rău de ce mi-aș face și de ce m-aș prăpădi?".

De aceeași părere este și Teodor Georgescu, tehnicianul agronom al sfatului popular Pogoanele, raionul Buzău. Nu se supără el din orice fleac, hodoronc-tronc, pentru ca doamne ferește să i se-ntîmple ceva.

I se reproșează, spre exemplu, că nu ține o evidență clară a lucrărilor. Bun! Adică destul de rău! Că n-o ține, e drept. El și, pentru atîta lucru să-și facă omul sînge rău? I se spune că n-are spirit gospodăresc. Și asta e adevărat — mai bine n-ar mai fi! Dar pentru atîta lucru să se prăpădească omul cu firea?

În primăvară, cînd a trimis la raion situația însămînțărilor, tehnicianul Teodor Georgescu a spus într-o frază lapidară și fără nici un dubiu: „Atît la cele două gospodării cît și la întovărășirea agricolă, toate însămînțările au fost complet terminate la zi".

Va să zică, și „complet" și „terminate" și „la zi". Atunci, ce-i veni tovarășului inginer Gheorghe Niculescu, șeful secției agricole a raionului Buzău, să mai controleze la fața locului dacă cele din tabel se potriveau cu realitatea de pe tarlale? Ca să vedeți ce om curios! Dacă umbli cu „convingere personală", atunci de ce s-au mai inventat tabelele? Și ce credeți c-a găsit șeful secției agricole? Mai întîi l-a găsit pe tehnician în stare de „cutremur" cu epicentrul într-una din cramele locale. Aici, între noi

FOILETON

fie vorba, primul vinovat este bogăția solului nostru — că se face niște țuică prin părțile Buzăului de se cutremură și dealurile din măruntaiele lor! Al doilea vinovat este însuși șeful secției agricole, pentru că venise... pe neanunțate. Și fiindcă nu-i ajungea că l-a găsit pe tehnician cum l-a găsit, a mai găsit și... o sută de hectare neînsămînțate!

Socotind că asta-i o superficialitate condamnabilă, tehnicianul a fost aspru criticat. Dar el nu le-a pus la suflet. A zis omul: „Sînge rău de ce mi-aș face?" Și s-a dus să constate în continuare cauzele... cutremurului.

În calitatea-i de tehnician agronom, Teodor Georgescu are și datoria de a îndruma pe țăranii muncitori în legătură cu întreținerea culturilor.

— Salut, tovarășe tehnician!

— Bine, mă! Da' ca să saluți, nu trebuia să te mai obosești pîn-aici.

— Păi nu m-am obosit pentru asta! zice brigadierul de cîmp. Am venit să vă cerem un sfat: nu credeți c-ar fi timpul să trecem la prașila doua la porumb?

— Mă neică, eu ce să-ți spun? Faceți și voi... cum credeți — că ori o faceți, ori n-o faceți, și-așa, și-așa, eu tot am să raportez c-ați făcut-o! La revedere!

— Tovarășe agronom, insistă brigadierul, știți prea bine că trebuie s-avem o grijă deosebită pentru întreținerea culturilor. Dar dacă dumneavoastră nu ne dați concursul... uite, la unele culturi s-au ivit dăunătorii...

— Și pentru atîta lucru trebuie să vă faceți sînge rău? Faceți și voi ceva pentru combaterea lor!

— Păi să facem, da' ce anume să facem?

— Na, acu' și ce anume! Faceți ce vreți, că și-așa, și-așa, eu tot am să raportez la raion că s-a pus un accent deosebit pe combaterea dăunătorilor!...

Cînd rămîne singur, tehnicianul agronom murmură:

— Auzi dumneata! Acu' o să mă necăjesc și fiindcă el nu știu ce măsuri să ia pentru combaterea dăunătorilor! Și adaugă liniștit: sînge rău de ce mi-aș face!...

VALERIU FILIMON

LA PRACTICĂ

Practica în producție este pentru elevii școlilor agricole un minunat prilej de verificare și îmbogățire a cunoștințelor. În fotografie: ing. Dorin Vasilescu de la Stațiunea experimentală Simnic a I.C.C.P., dînd explicații asupra caracterelor porumbului hibrid unui grup de elevi de la Centrul școlar agricol nr. 1 din Turda, veniți în practică.

In gospodăriile agricole colective

CONSTRUCŢII ZOOTEHNICE TRAINICE ŞI IEFTINE DATE LA TIMP IN FOLOSINŢA

Efective sporite de animale — adăposturi corespunzătoare

Gospodăria colectivă „V. I. Lenin" din Coşereni, raionul Urziceni, este o unitate agricolă destul de tînără. În primăvara aceasta a împlinit abia doi ani de la înfiinţare. Cu toate acestea, într-o perioadă atît de scurtă ea a izbutit să facă paşi serioşi pe calea dezvoltării multilaterale. În prezent fondul său de bază este de aproape 800.000 lei, urmînd ca, aşa cum prevede planul de producţie, pînă la sfîrşitul anului să ajungă la circa 1.200.000 lei. Creşterea fondului de bază a avut şi are loc îndeosebi pe seama procurării de animale şi a acumulărilor în construcţii.

Pînă anul trecut, aşa după cum ne-a informat tov. Filipovici, inginerul colectivei, gospodăria nu avea în proprietate obştească nici o vacă, iar numărul oilor era destul de redus. Colectiviştii din Coşereni şi-au dat însă seama că fără a crea şi dezvolta un sector zootehnic puternic nu vor reuşi să consolideze prea repede din punct de vedere economic unitatea lor. Aceasta, cu atît mai mult cu cît gospodăria are o suprafaţă nu prea întinsă (1200 de ha) şi un număr de familii destul de mare (635). De aceea, în anul trecut, începînd din luna mai, colectiviştii au purces la procurarea de animale, cumpărînd 26 de vaci şi sporind simţitor numărul de oi. Deşi majoritatea vitelor au fost procurate în a doua jumătate a anului, gospodăria a izbutit totuşi să realizeze din zootehnie un venit de 73.000 lei, adică circa 10 la sută din venitul bănesc total. Începutul a fost deci încurajator. Aşa stînd lucrurile, nu e de mirare că anul acesta colectiviştii au continuat să dezvolte şi mai mult acest sector. Strădaniei lor i s-a alăturat sprijinul statului care, în urma Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la măsurile pentru creşterea numărului de animale în gospodăriile colective a acordat colectivei „V. I. Lenin" din Coşereni, pe termen lung şi fără dobîndă, credite în valoare de 131.000 lei pentru procurări de vaci şi viţele. Folosind cu chibzuială aceşti bani, cît şi 89.000 lei din fonduri proprii, comisia pentru cumpărări de animale a gospodăriei, condusă de comunistul Matei Toma, a izbutit să procure întregul efectiv pe care gospodăria îl avea planificat pentru acest an. Astfel, în prezent colectiviştii au în proprietate obştească 75 de vaci şi juninci şi 107 capete de tineret taurin. De asemenea, tot în această primăvară s-au mai cumpărat 100 de oi, numărul acestora ajungînd la 671. În ce priveşte ferma de porcine, aceasta cuprinde peste 90 de capete iar cea de păsări 1.383. Demn de remarcat este faptul că anul acesta gospodăria a contractat cu statul 70 de porci graşi, spre deosebire de anul trecut cînd a îngrăşat doar 5 porci.

Nu încape îndoială că sporirea simţitoare într-un timp aşa de scurt a efectivelor de animale a ridicat în faţa colectiviştilor din Coşereni şi problema asigurării unor adăposturi corespunzătoare. Pentru ca acestea să fie realizate la timp, bine şi ieftin, în cadrul gospodăriei a fost constituită o comisie condusă de comunistul Stoica Ştefan, vicepreşedinte al colectivei şi secretar al organizaţiei de bază P.M.R.

— În acest an, ne spunea deunăzi tov. Stoica, ne-am propus să construim un grajd pentru 100 de vaci, o maternitate pentru 50 de scroafe o îngrăşătorie pentru 200 de porci şi o puiernită cu o capacitate de 1.000 capete. Alte cîteva obiective au fost realizate în anul trecut. Experienţa anului trecut ne-a dovedit că procurarea la timp a materialelor are un rol hotărîtor în realizarea cît mai repede şi mai bine a construcţiilor. Tocmai de aceia, anul acesta, încă din primele luni, am procurat toate materialele de care avem nevoie, folosind în acest scop atît creditele primite de la stat cît şi fonduri proprii. Trebuie spus că o parte din materialul lemnos l-am procurat din comună, iar cărămida se confecţionează, de asemenea, local. Constructorii sînt membri ai gospodăriei. Avînd materialele asigurate, încă cu mai bine de o lună în urmă am atacat primul obiectiv, maternitatea de scroafe. Ploile ne-au cam ţinut pe loc. Totuşi, construcţia este pe terminate, în prezent lucrîndu-se la şarpantă. Zilele acestea vom pune fundaţia şi celorlalte obiective, urmînd ca în cel mai scurt timp să isprăvim puiernita şi îngrăşătoria. De altfel, meseriaşii noştri s-au angajat ca în cel mult trei luni să construiască toate cele 3 obiective care ne-au mai rămas.

Animale mai multe, construcţii corespunzătoare. Aceasta este în prezent deviza colectiviştilor din Coşereni. Desigur că ei nu scapă din vedere nici problema producţiilor. Că aşa stau lucrurile, ne-o dovedeşte faptul că în prezent gospodăria obţine zilnic cîte 8 litri de lapte pe cap de vacă mulsă.

V. POMPILIU

Folosesc resurse proprii

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Culciu Mare, regiunea Maramureş, acordă o mare atenţie ridicării construcţiilor zootehnice, folosind resursele locale. Ei au construit recent o îngrăşătorie de porci, un grajd de vaci şi o magazie pentru furaje întrebuinţînd lemn de salcîm şi stuf pentru acoperiş, pereţii fiind construiţi din nuiele împletite.

Colectiviştii vor construi în acest an încă un saivan pentru 700 de oi şi un grajd pentru 100 capete taurine. Pentru aceste construcţii ei au confecţionat 47.000 bucăţi chirpici, au procurat 40 mc bile manele, 20 mc lemn de stejar, 40 mc balast şi altele.

Colectiviştii de aici sînt hotărîţi să termine construcţiile planificate cu mult înainte de termen.

PE SCURT

● **Gospodăria agricolă colectivă din satul Miriştea, regiunea Dobrogea, nu are decît 88 de familii. Deşi este o gospodărie mică ea a reuşit să-şi construiască recent un grajd pentru taurine, 2 coteţe pentru păsări, un saivan şi o magazie pentru cereale.**

● **Membrii gospodăriei agricole colective „Unirea" din comuna Săräuad, regiunea Maramureş, şi-au planificat să ridice în acest an un grajd pentru 100 de capete bovine, o magazie pentru cereale si o remiză pentru adăpostirea uneltelor agricole. Dar deşi timpul este înaintat, în această gospodărie încă n-au început lucrările. Indiferent care ar fi cauza întîrzierea rămîne întîrziere.**

● **Colectiviştii din satul Petin, regiunea Maramureş, au pregătit încă din februarie materialele necesare construcţiilor zootehnice. Ei au cumpărat din fonduri proprii un vagon de ciment, au confecţionat chirpici şi au transportat la locul de amplasare a noilor construcţii, nisip, pietriş, cherestea etc. După cum spune tov. Ludovic Szabo, preşedintele gospodăriei, cu toate intervenţiile făcute la organele raionale nici pînă acum nu le venise constructorul. De ce atîta tărăgănare?**

Construcţii multe şi ieftine

Experienţa anilor trecuţi a dovedit multor gospodării colective din regiunea Crişana că prin folosirea resurselor locale se pot realiza construcţii ieftine şi bune. Anul trecut, de exemplu, gospodăria colectivă din Vaida a construit, din cărămidă arsă şi chirpici, un grajd pentru 120 capete tineret bovin, cheltuind cu aproape 67.000 lei mai puţin decît prevedea devizul. De asemenea, gospodăriile colective din Batăr, Salonta, Olari, Vîrsand, Şimian, Cadea, Văsad şi altele, unde colectiviştii au efectuat voluntar sute de zile muncă la diferite lucrări de construcţii, la confecţionarea chirpicilor etc., au redus preţul de cost al grajdurilor cu 30—35% faţă de deviz. Pe întreaga regiune, prin buna organizare a şantierelor şi folosirea materialelor din resurse locale, gospodăriile colective au economisit în anul trecut la construcţiile agrozootehnice peste 3 milioane lei.

Pentru anul acesta, planurile de producţie ale gospodăriilor colective din regiune prevăd dublarea efectivului de vaci, juninci, ovine şi porcine. Pentru asigurarea unor adăposturi corespunzătoare, gospodăriile vor construi aproape 1.000 obiective agrozootehnice, din care 272 grajduri de mare capacitate pentru vaci şi tineret bovin. Valoarea totală a construcţiilor prevăzute pentru acest an trece de 120.000.000 lei. În raioanele Criş, Salonta şi Marhgita, de pildă, unde gospodăriile colective au devenit unităţi puternice din punct de vedere economic, se construiesc în acest an de 3 ori mai multe adăposturi de animale decît în anul trecut. De aceea experienţa acumulată în anii trecuţi le este de un real folos colectiviştilor. Sprijinite de sfaturile populare şi organele agricole, gospodăriile colective din aceste raioane au asigurat de pe acum mai mult de jumătate din materialele necesare construcţiilor. Tot în acest scop sfaturile populare din raioanele Ineu, Marghita, Criş şi altele au luat măsuri de deschidere a unor noi cariere de nisip şi balast pe malul celor trei Crişuri. De asemenea, multe gospodării colective ca cele din Hoatar şi Lugaş, raionul Aleşd, buncoară, au amenajat cuptoare pentru arderea calcarului, iar cele din Valea lui Mihai, Şimian, Galoşpetreu, Vasad etc. din partea de nord a regiunii, au recoltat mari cantităţi de trestie şi papură, care se găseşte din abundenţă în raza lor, pentru a le folosi la acoperirea saivanelor şi coteţelor de porci.

Muncind cu hărnicie, pînă în prezent mai bine de 70 de gospodării colective din regiune au început construcţiile, iar colectiviştii din satele Comlăuş, Gurba, Valea lui Mihai, Şimian, Săcueni, Simand, Chişineu Criş etc. au terminat chiar construirea grajdurilor şi saivanelor prevăzute în plan pentru anul acesta.

MINERVA VELNICIUC
corespondent

Fruntaşi în ridicarea construcţiilor

În raionul Somcuta Mare din regiunea Maramureş colectiviştii au construit în ultimii ani numeroase construcţii zootehnice. Anul acesta, gospodăriile agricole colective din raion au primit pe bază de repartiţie peste 160 tone de ciment, 450 mc de cherestea, 500 mc de alte materiale de construcţii. Pentru realizarea unor construcţii ieftine, colectiviştii au confecţionat peste 800 mc de chirpici. În semestrul II al acestui an, vor fi ridicate 14 grajduri a cîte 100 capete taurine, 9 maternităţi şi 7 saivane.

Pînă în prezent, fruntaşe pe raion în problema construcţiilor zootehnice sînt gospodăriile colective din Ardustat, Arieşul de Pădure şi altele.

A. DARABAN
corespondent

Ne aflăm într-unul din grajdurile gospodăriei colective din Comana, regiunea Dobrogea. În fotografie: Popescu Gheorghe, şeful fermei de taurine urmărind producţia de lapte la mulsoarea de dimineaţă

La culesul cireşelor

Bine îngrijiţi pomii fructiferi din livada gospodăriei agricole de stat Oradea dau un rod bogat. În fotografie: un aspect de la culesul cireşelor.

Foto: V. CAZACU

O consfătuire rodnică

De curînd a avut loc la S.M.T. Cîmpia Turzii din regiunea Cluj, o consfătuire a mecanizatorilor şi cadrelor de conducere şi sindicale din cele 8 S.M.T.-uri ale regiunii. În cadrul consfătuirii au fost prezentate informări privind analiza desfăşurării campaniei de primăvară, munca brigăzilor de tractoare, colaborarea cu brigăzile de cîmp din gospodăriile agricole colective etc.

Cele mai bune realizări în campania de primăvară le-a obţinut S.M.T. Cîmpia Turzii. Datorită unei organizări corespunzătoare a muncii la brigăzile de tractoare, bunei pregătiri profesionale şi politice a mecanizatorilor şi executării unor reparaţii de calitate, S.M.T. Cîmpia Turzii a realizat 20.894 hantri faţă de 15.260 hantri planificaţi pe campanie. Brigada 12 condusă de Valkai Petru şi-a realizat planul de producţie în proporţie de 141 la sută. Dintre mecanizatori, cele mai bune realizări le-au obţinut tractoriştii Mirzan Ştefan care a îndeplinit planul de producţie în proporţie de 172 la sută, Groza Traian cu 163 la sută, Florea Iosif 154 la sută şi alţii.

La această staţiune preţul de cost pe hantru a fost realizat la valoarea de 57 lei faţă de 74 lei cît era planificat. Valoarea economiilor obţinute se ridică la suma de 432.000 lei.

Din informările făcute a reieşit faptul că faţă de anii trecuţi, volumul de lucrări mecanizate efectuat de S.M.T.-urile din regiune a crescut mult. Totodată calitatea lucrărilor este mult mai bună în acest an, neînregistrîndu-se cazuri de respingere la recepţie a lucrărilor executate. Între brigăzile de tractoare şi cele de cîmp ale G.A.C. se încheagă o colaborare din ce în ce mai strînsă.

În cadrul consfătuirii s-a înmînat S.M.T.-ului Cîmpia Turzii drapelul de unitate fruntaşă pe regiune, iar tractoristului Bugnaru Constantin de la aceeaşi unitate drapelul de „tractorist fruntaş".

Pentru realizările deosebite obţinute în producţie pe anul 1960, tractoriştii Bugnaru Constantin de la S.M.T. Cîmpia Turzii, Stan Beniamin de la S.M.T. Aiud şi Moldovan Dumitru de la S.M.T. Şieu Odorhei au fost premiaţi cu cîte un ceas de mînă „Pobeda", iar unui număr de 31 tractorişti li s-a acordat carnetul şi insigna de mecanizatori fruntaşi pe regiune.

IACOB POJAR
corespondent

Pescarii din Agigea

Gospodăria agricolă colectivă din Agigea-Constanţa, dispune şi de o brigadă piscicolă formată din 11 pescari. Luna aprilie cu zilele-i calde a făcut ca cei 11 pescari harnici în frunte cu comuniştii Teofic Feizula, Onofrenco Iacob şi Avram Demidov să iasă în larg. În 16 zile ei au pescuit cantitatea de 55.500 kg. peşte: hamsii calcan, gingirică şi alte specii. De menţionat este că planul acestei mici brigăzi a fost stabilit în anul 1961 la 45.000 kg. peşte. În 16 zile cei 11 pescari ai gospodăriei au depăşit planul cu 10.500 kg. Aceasta a făcut ca colectiva să încaseze numai în 16 zile frumoasa sumă de 136.000 lei. Din această sumă 46.184 lei au revenit pescarilor ca retribuţie. Cele mai bune venituri le-au obţinut C. Branga şi Teofic Feizula care au încasat 5.054 şi respectiv 4.300 lei.

Faţă de aceste rezultate, consiliul de conducere al gospodăriei, la cererea pescarilor, au suplimentat planul gospodăriei cu încă 35.000 kg. Într-o adunare lărgită a organizaţiei de bază P.M.R., pescarii s-au angajat ca şi acest plan să-l depăşească cu 10.000 kg. peşte.

MOCANU CONSTANTIN
corespondent

La şcoala producţiilor mari

La propunerea organelor de partid şi de stat raionale, conducerea gospodăriei agricole colective „Ştefan Gheorghiu" din comuna Ciorani, raionul Mizil, trimite în fiecare an pe colectiviştii crescători de animale, la Staţiunea experimentală zootehnică Dulbanu sau la Casa agronomului din Buzău, pentru a urma cursurile de calificare de scurtă durată.

Şi eu am avut prilejul să urmez de curînd un astfel de curs la Staţiunea experimentală zootehnică Dulbanu. Timpul petrecut la aceste cursuri, mi-a fost de mare folos. Zilnic, lectorii noştri ne-au predat pe înţelesul nostru lecţii interesante. Mi-a rămas întipărită în minte, lecţia predată de tov. ing. Ştefan Andrişan, despre creşterea, hrănirea şi exploatarea vacilor de lapte. Cu acest prilej am învăţat cum trebuie întocmită pe baze ştiinţifice o raţie furajeră pentru vaci în raport cu producţia şi greutatea lor corporală, ce nutreţuri trebuie să cuprindă aceasta şi de ce este important să asigurăm zilnic în furajarea animalelor, substanţele proteice, vitaminele şi sărurile minerale. Pentru prevenirea unor tulburări digestive la vaci ni s-a explicat că pentru fiecare 5—6 kg. de porumb însilozat trebuie să asigurăm în raţie şi cîte 1 kg. de fîn.

Multe lucruri folositoare am învăţat mai ales la lucrările practice executate la grajdul vacilor de lapte. Am văzut şi am învăţat cum trebuie executat masajul şi mulsul sistematic şi de ce este necesar să mulgem de trei ori vacile cu producţii mai mari de 12 litri de lapte zilnic. Folosind masajul ugerului la junincile gestante, masajul şi mulsul raţional al vacilor, şi o bună hrănire a acestora, îngrijitorii de la Staţiunea zootehnică Dulbanu au obţinut pînă la începutul lunii mai peste 1.500 litri lapte de fiecare vacă furajată, în timp ce noi în gospodărie abia am realizat 750 litri.

Acum cînd m-am întors în gospodărie caut să arăt şi celorlalţi îngrijitori metodele învăţate la staţiune pentru ca de acum înainte să îngrijim şi să hrănim vacile cît mai bine. Procedînd astfel, sîntem siguri că vom putea obţine în acest an de la cele 86 vaci cîte are gospodăria noastră în prezent, peste 2.100 litri lapte de fiecare animal.

MATEI AUREL
îngrijitor de vaci
la gospodăria colectivă
„Ştefan Gheorghiu" comuna Ciorani,
raionul Mizil

Apa la Fîntînele

E vorba de apa de la secţia Fîntînele a gospodăriei de stat Zorleni, raionul Bîrlad.

S-ar crede poate că e vorba de apa din niscaiva fîntîni. Dar nu despre aceasta e vorba, căci la Fîntînele n-au existat „fîntîni cu apă lină". A existat însă nevoia de apă pentru alimentarea animalelor secţiei. Şi a mai existat şi există şi grija conducerii gospodăriei ca apa aceasta să fie asigurată.

Aşa începe, am putea spune, povestea cu apa de la Fîntînele. Începe cu I.S.P.A.-Bucureşti, care a întocmit proiectul de execuţie a forajului de explorare-exploatare. Proiectanţii au prevăzut (conform studiilor întocmite) pompe pentru un debit de 13,5 m^3 de apă pe oră. Forajul însă a dat un debit de 6—7 m^3 de apă pe oră. Pompele nefiind în concordanţă cu debitul forajului, epuizează debitul sursei într-un timp foarte scurt şi nu reuşesc să ducă apa la punctele de consum. Pe de altă parte, pompele forţînd sonda, o înnisipează. De-acum alte griji şi neajunsuri. Conducerea gospodăriei a îndreptat plîngerea la I.S.P.A. A primit recomandarea ca să se lucreze cu vana de refulare incomplet deschisă. S-a mers pe această cale, dar nu s-a obţinut randament. Situaţia în prezent? Apa necesară animalelor secţiei este adusă la grajduri, de la sondă, cu sacalele; robinetele stau ca într-o sală de expoziţie.

Gospodăria scrie la Trust: „Am făcut investiţii (circa 350.000 lei) pentru alimentarea cu apă, dar...". Trustul face intervenţii la I.S.P.A. Primeşte răspunsul: „Să lucreze cu vana semideschisă sau să schimbe pompele...".

Atît?

Povestea cu apa de la Fîntînele nu se termină însă aici. T.R.C.-ul Iaşi (prin întreprinderea 2 Bîrlad care a executat lucrarea) se plînge că gospodăria de stat Zorleni refuză recepţionarea lucrării.

Păi, dacă nu are apa asigurată, pe ce bază să facă recepţia?

Ce au de spus tovarăşii de la I.S.P.A.?

RADU SANDU

Grajduri din pămînt bătut

• Mari sume de bani economisite • In cea mai mare parte, resurse locale.

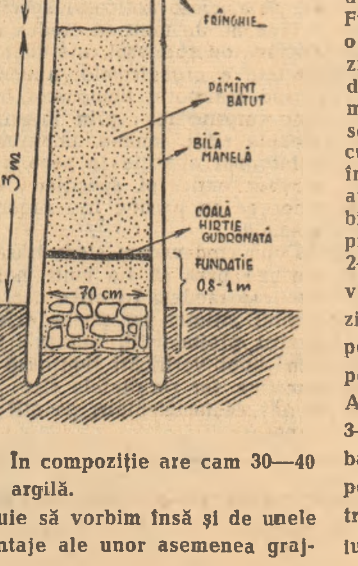
Pe măsura dezvoltării zootehniei în gospodăria noastră, am ridicat în ultimii 3 ani mai multe construcţii: 5 grajduri, 2 îngrăşătorii de porci, o maternitate pentru scroafe, coteţe de păsări. Din cele 5 grajduri, două sînt din pămînt bătut. În acest an mai construim 5 grajduri, o maternitate pentru scroafe, o hală de ouat. Şi din grajdurile pe care le construim acum, 3 vor fi din pămînt bătut. Multe întrebări ni se pun în legătură cu aceste grajduri din pămînt bătut. Sînt ele destul de rezistente, cît costă, în cît timp pot fi terminate, sînt mai bune decît cele din chirpici, au şi dezavantaje asemenea construcţii, şi dacă au care sînt acestea, ce fel de pămînt folosim şi multe altele la fel. Cu gîndul că experienţa noastră poate fi folositoare şi altor gospodării colective, încercăm să răspundem acestor întrebări. Dacă cumva răspunsurile, fiind prea scurte, nu sînt şi destul de lămuritoare, vom fi bucuroşi să răspundem tovarăşilor interesaţi care ni se vor adresa fie prin ziar, fie direct.

În privinţa rezistenţei, iată ce vreau să spun. Din cîte case sînt în comuna noastră, aproape 90 la sută sînt din pămînt bătut. Unele dintre ele au trecut veacul de cînd au fost durate. Case mari, trainice, cu trei patru încăperi. Dar ceea ce nu ne putem explica este că multe dintre aceste case aveau ferestre mici. Cînd oamenii s-au apucat să lărgească locurile pentru ferestre, ce să vezi? Săreau scîntei cînd dădeau cu toporul. Pămîntul era tare ca betonul. O dovadă grăitoare a rezistenţei construcţiilor.

Cum spuneam, am ridicat anul trecut două grajduri din pămînt bătut. Vom mai construi 3 în acest an, dintre care două sînt aproape gata. Adunarea noastră generală a hotărît ca pentru executarea unui grajd de 50 de capete să acordăm echipei de colectivişti (sînt cu totul 11 oameni) 400 zile-muncă. Aceasta înseamnă o cheltuială de vreo 14.000 de lei. Pămîntul l-au cărat colectiviştii gratuit, prin muncă voluntară. La tavan punem scîndură, acoperişul îl facem din ţiglă. Scîndura, ţigla şi căpriorii ne costă încă vreo 25.000 de lei. După cum se vede un grajd de 50 de capete ne costă cam 40.000 lei. Aci cred că e bine să mai lămuresc un lucru. Folosim scîndură la tavan pentru că nu avem altceva care să ne coste mai puţin. Desigur că pentru gospodăriile colective care au prin apropiere stuf, problema se poate rezolva mult mai uşor şi mai economic prin folosirea plăcilor de stufit.

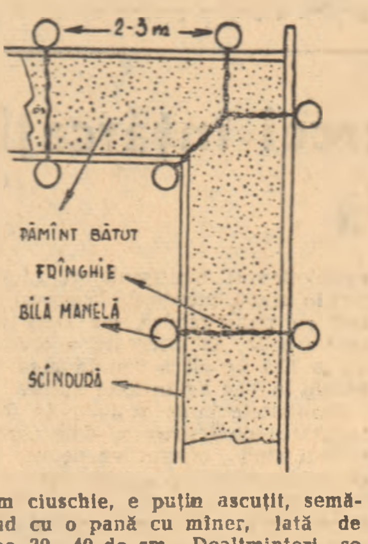
Un grajd din pămînt bătut este gata pentru recepţie în cel mult 28 de zile lucrătoare — cu condiţia ca vremea să se menţină frumoasă. Altminteri mai durează, fiindcă pămîntul este bine să nu fie prea umed, ci numai jilav.

Sînt asemenea grajduri mai bune decît cele din chirpici, ce fel de pămînt folosim? Sigur că sînt mai bune, mai rezistente. După un an — doi de folosinţă, pămîntul se întăreşte de sar scîntei cînd îl loveşti, pe cîtă vreme chirpiciul, din cauza umezelii, se moaie, devine sfărîmicios, rezistenţa îi scade. Fără să mai vorbim că făcutul chirpicilor şi transportarea lor iau mult mai mult timp şi deci, încarcă mai mult costul construcţiei, decît folosirea pămîntului bătut. Pămîntul pe care-l folosim este cel obişnuit prin părţile noastre, nisipo-argilos. În compoziţie are cam 30—40 la sută argilă.

Trebuie să vorbim însă şi de unele dezavantaje ale unor asemenea grajduri. Aceste dezavantaje sînt două: în primul rînd, nu credem că s-ar putea construi grajduri cu o capacitate mai mare de 50—60 de capete; în primii ani de folosinţă a construcţiei, rezistenţa e mai mică decît la grajdurile din cărămidă. În al doilea rînd, există pericolul ca în primul şi al doilea an de folosinţă, atraşi de resturile de furaje, şobolanii să sape galerii în pereţii construcţiilor, slăbindu-le rezistenţa. Noi sîntem pe cale de a lichida acest al doilea inconvenient. Căci, trebuie reţinut, la primele 2 grajduri n-am folosit ciment sau cărămidă nici măcar la fundaţie. Acum însă, pentru a face grajdurilor o temelie cît mai trainică şi a împiedica şobolanii să pătrundă, ne-am procurat de la o carieră din raionul Caransebeş 18 vagoane de piatră brută pe care o vom folosi la fundaţii. Piatra ne-a costat sub 500 de lei vagonul.

Şi acum vreau să descriu lucrările de ridicare a unui asemenea grajd. Fundaţia grajdului din pămînt bătut o facem de 0,80—1 metru. Grosimea zidului este de 70 de cm. Pe linia zidurilor se aşază bile manele la 2—3 metri distanţă una de alta. Zidul se încadrează între aceste bile cu două scînduri înalte de 40—50 cm între care se pune pămîntul. Dacă avem scînduri şi mai late, cu atît mai bine, nu este nevoie să le ridicăm prea des. Bineînţeles că vom avea 2—3 beţe lungi de 70 de cm cu care verificăm, din cînd în cînd grosimea zidului. Se începe baterea pămîntului pe lîngă scînduri, lucrul cel mai important pentru trăinicia zidurilor. Atît spre mijloc cît şi la margine cîte 3—4 lucrători aşezaţi unul după altul, bat pămîntul cu maiurile. Maiurile pentru bătut la mijloc sînt obişnuite trunchiuri de lemn în vreme ce maiul pentru margine, căruia noi îi spunem ciuschie, e puţin ascuţit, semănînd cu o pană cu mîner, lată de vreo 30—40 de cm. Dealtminteri se poate vedea cu uşurinţă dacă pămîntul a fost bine bătut. Atunci cînd ridicăm scîndura nici o fărîmă de pămînt nu trebuie să se desprindă. Trebuie să mai spun că bilele manele sînt prinse în frînghii cam la un metru deasupra zidului pentru a nu se lăsa în afară sub presiunea zidului bătut. Pe măsură ce înălţăm zidul, ridicăm frînghia. La colţurile clădirii vom avea neapărat 3 bile manele — una în interior la colţ, celelalte două, în afară aproape de încheietura zidurilor. Frînghia va lega aceste 3 bile în stea, sau, mai bine zis, legătura va avea forma unei frunze de trifoi.

Aşadar, am ajuns cu zidul la nivelul de deasupra al scîndurilor. Acum ridicăm scîndurile mai sus, lăsîndu-le însă la partea de jos cu 2—3 cm peste zidul făcut pentru a putea face bine legătura între straturile de pămînt. Şi tot aşa lucrînd, ajungem cu zidul cam la înălţimea de 0,80—1 metru. Acum, înainte de a pune pămînt între scînduri, punem cîteva crengi de salcîm, salcie, răchită sau alt arboret. Aşa straturile de pămînt se leagă şi mai bine între ele. Repetăm punerea crengilor încă o dată sau de două ori. Este de asemenea, bine, noi aşa procedăm, să se pună de-a lungul zidului la nivelul solului, şi apoi cam la o jumătate de metru înălţime, cîte o coală de hîrtie gudronată, măsură folositoare împotriva igrasiei.

Astfel construcţia înaintează pînă la 3 metri înălţime unde urmează tavanul, apoi acoperişul.

In privinţa locurilor pentru ferestre şi uşi iată cum procedăm: în locul respectiv, pe lîngă cele două scînduri aşezate de-a lungul zidului, mai punem pe vertical alte două scînduri ele avînd lăţimea corespunzătoare grosimii zidului. În felul acesta împiedicăm căderea pămîntului în locul rezervat uşilor şi ferestrelor.

Aceasta este, descrisă pe scurt, metoda de construire a grajdurilor din pămînt bătut în gospodăria noastră. Executînd asemenea construcţii am avut putinţă să economisim însemnate fonduri băneşti şi materiale necesare altor obiective, mai ales îngrăşătorii de porci şi maternităţi pentru scroafe, pe care, din cauza umezelii, nu le putem face din pămînt.

PETRU NEVRINCEANU
preşedintele gospodăriei agricole
colective „Constantin David"
comuna Pesac, regiunea Banat

În ajunul întîlnirii dintre N. S. Hruşciov şi J. Kennedy

Mîine încep la Viena convorbirile care vor dura două zile între N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, şi J. Kennedy, preşedintele S.U.A. Din momentul în care s-a anunţat vestea despre întîlnirea conducătorilor celor două mari state ale lumii, apropiatele convorbiri sovieto-americane au devenit subiectul numărul unu al comentariilor presei internaţionale, al declaraţiilor oamenilor politici, al discuţiilor oamenilor de cele mai diferite convingeri şi profesii. Din comentariile şi discuţiile acestora se desprinde ideea că imensa majoritate a oamenilor din toate ţările au salutat şi salută apropiatele convorbiri cu bucurie, cu speranţa că ele vor contribui la consolidarea păcii şi la rezolvarea problemelor internaţionale litigioase pe calea tratativelor. Oamenii de bună credinţă de pretutindeni consideră că a sosit de mult timpul, ca, urmînd exemplul Uniunii Sovietice şi al celorlalte ţări socialiste, toate ţările să adopte idei noi şi să facă paşi constructivi în problemele internaţionale importante.

In preajma întîlnirii continuă să se audă însă din rîndul unor oameni politici din occident şi glasuri potrivnice. Ei cer preşedintelui S.U.A. ca să adopte în convorbirile de la Viena „un limbaj forte", în loc de a căuta un limbaj comun, de a încerca soluţii juste menite să ducă la soluţionarea problemelor. Pasă-mi-te, oamenii aceştia consideră că — aşa cum se arăta într-un comentariu apărut zilele trecute în presă — se poate lua loc la masa tratativelor numai în cazul „cînd ruşii vor da dovezi concrete ale bunăvoinţei lor". Este o încercare conştientă de a răsturna, cum se spune, lucrurile cu susul în jos. Fiindcă dacă-i vorba de dat astfel de dovezi la ele trebuie să se gîndească în primul rînd cei care pînă acum au făcut foarte multă risipă nu de bunăvoinţă, ci de rea voinţă. Se ştie doar, ca să amintim numai cîteva exemple dintre cele mai recente, cine a pregătit şi dezlănţuit agresiunea împotriva Cubei, cine a provocat incordarea în zona Asiei de sud-est. In zilele noastre a te crampona de poziţiile „limbajului forte" înseamnă a nu învăţa nimic din lecţiile istoriei, înseamnă a fi surd şi orb la schimbările esenţiale care au avut loc în raportul de forţe din lume. Numai abordarea realistă a problemelor, în spiritul bunăvoinţei şi respectului reciproc, poate face ca întîlnirea de la Viena să fie inceputul unor tratative rodnice pe drumul colaborării şi coexistenţei paşnice.

Există posibilităţi ca această întîlnire să fie transformată într-un punct de plecare pentru eforturi în favoarea păcii. Aceste posibilităţi se datoresc în primul rînd, după cum apreciază numeroşi oameni politici şi comentatori din diferite ţări, faptului că la întîlnirea de la Viena participă N. S. Hruşciov, neobosit luptător pentru pace. Prietenii păcii consideră pe şeful guvernului sovietic ca pe un apărător demn al intereselor vitale ale omenirii, ca pe un om realist, animat de cea mai sinceră dorinţă în rezolvarea justă şi pe cale paşnică a problemelor internaţionale. Bineînţeles că posibilităţile mari pe care le oferă întîlnirea de la Viena pot deveni realitate în măsura în care conducătorii S.U.A. vor înţelege să abordeze în mod just problemele, în măsura în care ei se vor descotorosi de politica absurdă „de pe poziţii de forţă" şi de alte concepţii perimate.

Intre timp, Viena s-a pregătit cu grijă pentru a primi şi găzdui pe înalţii oaspeţi. Au fost puse la punct amănunte de protocol şi de organizare, şi-a deschis porţile centrul presei de la Hofburg care va găzdui un mare număr de ziarişti din lumea întreagă. Televiziunea austriacă a făcut, de asemenea, intense pregătiri pentru a transmite aspecte de la întîlnirea celor doi conducători.

La ora cînd scriem aceste rînduri a devenit cunoscut şi programul întîlnirii. N. S. Hruşciov, care în drum spre Viena s-a oprit într-o scurtă vizită în Republica Socialistă Cehoslovacă, este aşteptat să sosească în capitala Austriei astăzi după-amiază. In jurul orei 16 trenul special va sosi la frontiera Austriei, iar apoi două locomotive Diesel il vor aduce pînă la Viena. La gară, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice va fi întîmpinat de preşedintele federal al Austriei, de cancelarul şi vicecancelarul federal. In faţa intrării principale a gării va fi aliniată o gardă de onoare.

Preşedintele S.U.A., Kennedy, va sosi la Viena sîmbătă, venind cu un avion de la Paris, unde, după cum se ştie, a avut convorbiri cu preşedintele Franţei De Gaulle. Imediat după sosire, atît N. S. Hruşciov cît şi J. Kennedy vor face vizite de curtoazie preşedintelui federal al Austriei.

După aceea vor începe convorbirile. După cum s-a anunţat, prima întîlnire dintre cei doi conducători va avea loc mîine la ora 12,45 în clădirea ambasadei S.U.A. La ora 13,30 John Kennedy va oferi un dejun în cinstea lui Nikita Hruşciov, apoi, intre orele 15 şi 18 vor continua convorbirile. Duminică N. S. Hruşciov se va intîlni cu J. Kennedy la orele 10,15 la ambasada U.R.S.S. La orele 13, N. S. Hruşciov va oferi un dejun în cinstea lui Kennedy la ambasada sovietică, după care va avea loc intîlnirea finală.

In aceste zile, privirile tuturor popoarelor lumii se îndreaptă cu speranţă spre Viena. Oamenii de bună credinţă de pretutindeni doresc din toată inima ca toţi participanţii la convorbirile sovieto-americane să se situeze pe poziţiile raţiunii şi să facă o treabă folositoare, spre binele păcii generale.

Oamenii satului sovietic

Douăzeci de ani în fruntea colhozului

Feodor Gheneralov...

Numele acesta este bine cunoscut nu numai în regiunea Moscova, unde trăieşte şi munceşte omul care-l poartă, dar şi în întreaga Ţară Sovietică.

Feodor Gheneralov conduce neîntrerupt de douăzeci de ani un mare colhoz. Pentru munca bună pe care o desfăşoară el, guvernul l-a distins în două rînduri cu titlul de Erou al Muncii Socialiste. Poporul i-a acordat o mare încredere, alegîndu-l deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Fiu de ţăran, Feodor Gheneralov s-a născut şi a crescut într-un mic sat din Rusia, Dedinovo. Încă din copilărie s-a obişnuit cu munca ţăranului.

Cînd a intrat în colhoz, tînărul Feodor Gheneralov a arat laolaltă cu consătenii săi pămîntul, a strîns roadele, a muncit cu înflăcărare şi sîrguinţă, dînd pildă altora.

În scurtă vreme a fost pus în fruntea unei brigăzi, dovedind mari însuşiri de organizator, năzuind întotdeauna spre tot ce e nou şi înaintat.

Preţuindu-i aceste însuşiri, colhoznicii l-au ales în unanimitate pe Feodor Gheneralov preşedinte al colhozului şi de douăzeci de ani încoace îl realeg necontenit în acest post de răspundere.

Tînărul preşedinte a învăţat şi a împărtăşit şi altora din experienţa sa. Din iniţiativa lui au fost cultivate soiuri de culturi agricole de mare productivitate, s-au îmbunătăţit asolamentele, s-au procurat vite de rasă, au fost asanate suprafeţe întinse de terenuri mlăştinoase.

Colhozul „Stalin", pe care-l conduce Feodor Gheneralov, a devenit o gospodărie mare, cu recolte bogate de cereale şi cu o producţie animalieră mare. Colhozul obţine an de an venituri stabile, care permit să se plătească bine munca colhoznicilor.

În toate acestea un mare merit îi revine şi preşedintelui colhozului. Nu degeaba, într-una din cuvîntările sale, tovarăşul N. S. Hruşciov a spus că omul acesta nu e numai după nume Gheneralov, ci e cu adevărat un general al producţiei agricole.

Feodor Gheneralov este prezent zilnic în fermele colhozului, de a căror activitate se preocupă îndeaproape.

Ţăranii din Peru sînt crunt exploataţi şi asupriţi

Viaţa ţăranilor muncitori din Peru, ca şi din celelalte ţări din America de Sud, devine din ce în ce mai grea, datorită pe de o parte acaparării pămînturilor de către latifundiarii peruvieni şi imperialiştii nord-americani iar pe de altă parte datorită arenzilor, dijmei şi muncii gratuite. Aproximativ 73 la sută din pămînturi se află în mîinile a circa 2.000 de moşieri care posedă fiecare peste 500 hectare în timp ce majoritatea covîrşitoare a ţăranilor muncitori posedă parcele de cîteva hectare. Companiile imperialiste posedă, de asemenea, mari întinderi în regiunea de cîmpie şi cea forestieră.

Imperialiştii yankei au acaparat de curînd un teritoriu de 4.000 km. pătraţi în regiunea Pucalpa. Pe litoral acţionează compania W. R. Grace and Company. Aici, moşierii peruvieni şi imperialiştii yankei exploatează pe plantaţiile de trestie de zahăr, muncitori salariaţi. Tot aici întîlnim o categorie specială de arendaşi — ianaconii — care plătesc arendă în natură, în bumbac. Aceştia sînt obligaţi ca pe lîngă arenda în natură să vîndă moşierului la un preţ scăzut partea de recoltă care le rămîne după plata arendei. Totodată oamenii sînt nevoiţi să cumpere toate mărfurile de care au nevoie de la magazine speciale la preţuri stabilite de moşieri. In unele părţi de pe litoral şi în cea mai mare parte din regiunea muntoasă sînt puse în circulaţie bonuri emise de moşieri. In regiunea muntoasă arendaşii dau moşierului pentru pămîntul arendat şi pentru seminţele primite, jumătate din producţie. Munca agricolă gratuită la moşier (cîteva zile pe săptămînă) se practică îndeosebi în regiunea Anzilor, în afară de care fiecare familie ţărănească mai este obligată să trimită lunar un bărbat şi o femeie pentru a presta gratuit munci la conacul sau casa din oraş a moşierului. Atunci cînd moşierul nu e mulţumit de un lucru sau altul supune pe ţărani chiar şi la pedepse corporale.

Fără pămînt sau cu pămînt puţin, apăsaţi de dijmă şi arendă, siliţi să lucreze ca muncitori agricoli pe marile latifundii, trăind o viaţă plină de lipsuri — ţăranii din Peru s-au ridicat în mai multe rînduri la luptă pentru pămînt. Lupta aceasta ia proporţii tot mai mari, căpătînd adesea un caracter de insurecţie. Dar pentru că ţărănimea nu este organizată şi unită, guvernul reprimă cu ajutorul armelor acţiunile ţăranilor.

Ţăranii din Peru, ca şi toate forţele progresiste din această ţară revendică înfăptuirea reformei agrare. Fireşte, moşierii peruvieni şi companiile imperialiste se pronunţă împotriva înfăptuirii unei adevărate reforme agrare. Colonizarea selvei (regiune forestieră) este prezentată de către latifundiari şi companiile imperialiste ca o reformă agrară. Planurile de colonizare a selvei nu urmăresc altceva decît să menţină şi să consolideze proprietatea latifundiarilor şi moşierilor şi să le uşureze concentrarea pămînturilor.

Ţăranii peruvieni sînt puternic sprijiniţi de Partidul comuniştilor din Peru care luptă pentru înfăptuirea unei reforme agrare bazate printre altele pe lichidarea pe întreg teritoriul ţării atît a monopolului semifeudal cît şi a monopolului capitalist asupra pămîntului şi trecerea pămîntului în mîinile ţăranilor care îl muncesc, ajutorarea ţăranilor cu maşini, seminţe şi inventar etc.

La prima fătare cîte 7,8 purcei înţărcaţi de fiecare scroafă

(Urmare din pag. 1)

zile li se introduc în alimentaţie uruieli cernute de mazăre, orz, ovăz, porumb şi tărîţe. Pentru completarea necesarului de vitamine, în timpul iernii, se introduc în raţia purceilor frunzuliţe de fîn de lucernă sau trifoi, sau făină de lucernă, iar vara lucernă verde.

Treptat, amestecul de săruri minerale se măreşte la 5 grame sulfat de fier şi 2,5 grame sulfat de cupru la un litru apă care se amestecă cu nutreţurile concentrate sau se adaugă în apa de băut. Iarna se introduce în raţie sare de bucătărie şi morcovi roşii comestibili, spălaţi şi tocaţi mărunt. Alăptarea purceilor se face la ore fixe, la început de 5-6 ori pe zi, pînă la vîrsta de 28-30 de zile ; apoi numărul supturilor se reduce la 2-3 pe zi. De la vîrsta de 8-10 zile şi pînă la 25-28 zile, purceilor li se dă numai amestec uscat de furaje de 5-6 ori pe zi şi în cantităţi care să se consume în maximum o oră. Aceasta pentru a nu se face risipă şi a stimula totodată pofta de mîncare a purceilor. De la această dată se introduce furajarea umedă, la început de două ori pe zi, către sfîrşitul perioadei înlocuindu-se complet furajarea uscată. Gospodăria aplică acest sistem deoarece se ştie că la început, sucul gastric necesar digestiei nu este încă format, iar furajarea uscată este un bun stimulent pentru formarea acestuia, prevenindu-se astfel o serie de tulburări gastrice, destul de frecvente la purcei în această perioadă. Procedînd astfel, în momentul înţărcării un purcel ajunge să consume uşor 800-900 grame furaje concentrate şi să atingă la înţărcare greutatea medie de 16-18 kg şi chiar mai mult. Începînd din a doua zi de viaţă purceilor li se administrează penicilină furajeră după următorul sistem : se face o soluţie de penicilină furajeră prin dizolvarea unui flacon de 4.000.000 U.I. pentru uz zootehnic într-un litru de apă călduţă peste care se adaugă 2.5 grame sulfat de fier şi 1 gram sulfat de cupru. Din această soluţie se administrează pînă la vîrsta de 25-28 zile, cîte 3-5 cm^3 de fiecare purcel o dată pe zi, dimineaţa. De la această vîrstă se administrează purceilor biostimulatorul furajer vitaurom 40 în amestec cu concentratele cîte 0,2 — 0,4 grame pe cap în tainul umed. Ca urmare a administrării de antibiotice şi biostimulatori furajeri în hrană, pierderile la purcei au fost cu mult reduse, iar greutatea medie a lor la înţărcare a crescut de la 12,7 kg cît a fost în luna ianuarie la 17,4 kg în luna aprilie.

Rezultatele bune obţinute la maternitatea de scroafe se datoresc în primul rînd eforturilor depuse de către muncitorii şi tehnicienii din sectorul porcin care antrenaţi în întrecerea socialistă pe secţii şi brigăzi obţin succese însemnate.

Printre muncitorii fruntaşi care au obţinut rezultate bune în primele patru luni ale acestui an, se numără îngrijitorul de scroafe Vasile Cimbru : el a înţărcat de la fiecare din cele 44 de scroafe cîte 8,8 purcei cu greutatea medie de 17,5 kg. De asemenea, îngrijitoarea Gotts Chall Elisabeta a înţărcat în medie 8,6 purcei de fiecare scroafă cu o greutate medie de 16,9 kg. Alături de aceştia frumoase rezultate au obţinut şi alţi îngrijitori şi brigadieri care se străduiesc să crească un număr cît mai mare de purcei, conştienţi fiind că în acest fel ei îşi aduc contribuţia lor modestă la realizarea sarcinii de carne de porc, prevăzută în Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

Evenimentele internaţionale

Poporul iranian luptă împotriva asupritorilor

In momentul de faţă, în Iran se desfăşoară o acţiune deosebit de importantă pentru o politică de neutralitate a ţării. Mii de cetăţeni ai Iranului au manifestat pentru ieşirea din C.E.N.T.O. şi împotriva politicii agenţilor colonialismului.

Incercînd să înăbuşe mişcarea de eliberare a poporului iranian, primul ministru Amini a luat măsuri foarte tari, arestînd numeroase persoane şi interzicînd apariţia a 35 de ziare.

Şi în Iran, ca şi în Coreea de Sud, ca şi în alte ţări supuse dolarului, măsurile teroriste luate împotriva poporului nu vor duce însă decît la întărirea luptei de eliberare. Măsurile „tari" nu sînt de fapt decît semne ale putreziciunii regimului care se zguduie din temelii.

„S. U. A., un stat poliţist"

Agenţia americană de presă „Asociated Press" transmite o ştire prin care arată că industriaşul Cyrus Eaton a făcut o declaraţie prin care răspunde la un raport al lui Thomas J. Dodd, preşedintele Subcomisiei senatoriale pentru problemele securităţii interne. In acest raport, Dodd l-a acuzat pe Cyrus Eaton că duce o activitate de „sprijinire a comunismului".

Cyrus Eaton a combătut acuzaţiile ce i se aduc, arătînd că conferinţele la care a luat el parte s-au ocupat de problema înlăturării primejdiei izbucnirii unui război mondial. „Dacă declaraţi că a lupta pentru pace şi pentru renunţarea la armamente înseamnă comunism, implicit afirmaţi că numai ţările comuniste sînt pentru pace !" a subliniat Cyrus Eaton.

In aceeaşi declaraţie, industriaşul american a mai subliniat că în S.U.A. există 75 de agenţii federale care supraveghează poporul, care inspectează şi controlează activitatea industrială, bancară şi aproape orice altă activitate. In aceste agenţii puse în slujba citorva monopoluri lucrează circa 500.000 de oameni.

Iată „libertatea" mult trîmbiţată de imperialiştii americani. In S.U.A. există într-adevăr libertate, dar nu pentru popor ci pentru o mînă de afacerişti, care terorizează pe cei ce muncesc şi în slujba cărora sînt puse numeroase organizaţii poliţiste şi administrative. Poporul american este însă înlănţuit cu mii de texte de legi şi urmărit pas cu pas de agenţi ai monopolurilor şi ai diferitelor comisii şi subcomisii.

20 milioane cai putere

În ziua de 30 mai, A. I. Tatiancenko, reprezentant al Aeroclubului Central „V. P. Cikalov" din U.R.S.S., din însărcinarea clubului, a înmînat preşedintelui Federaţiei Internaţionale de aviaţie un proces-verbal asupra zborurilor record în spaţiul cosmic, efectuate la 12 aprilie 1961 de către maiorul Iuri Alexeevici Gagarin, pilot cosmonaut al U.R.S.S., Erou al Uniunii Sovietice.

În acest proces-verbal, înmînat cu prilejul şedinţei Comisiei pentru aviaţia sportivă a F.A.I. care a avut loc la Paris, cuprinde date concrete referitoare la stabilirea recordurilor absolute unionale şi mondiale. Se arată printre altele că durata de zbor a rachetei satelit „Vostok" a fost de 108 minute şi că greutatea maximă a rachetei, inclusiv greutatea pilotului s-a ridicat la 4.725 kg. În procesul-verbal se arată, de asemenea, locul de unde a fost lansată racheta, precum şi locul unde a aterizat. Racheta care a plasat nava cosmică „Vostok" pe orbita în jurul Pămîntului a avut şase motoare cu o putere totală de 20.000.000 cai putere.

Ţinînd socoteala că numărul de cai putere la un motor obişnuit de avion se ridică în medie la numai cîteva mii ne putem da seama uşor de uriaşele realizări obţinute de poporul sovietic în domeniul zborurilor.

Neobrăzare şi cinism

„Circa 100.000 de angolezi s-au răsculat şi noi intenţionăm să-i ucidem pe toţi", a declarat cu neobrăzare şi cinism un ofiţer portughez aflat în Luanda, capitala Angolei. Acest călău face parte din „oamenii" dictatorului Salazar, care au întreprins „operaţiunile de pedepsire" a luptătorilor pentru eliberarea Angolei de sub jugul colonialist. Ofiţerul portughez se mai laudă că : „pînă acum noi am ucis vreo 30.000 din aceste animale".

La jefuirea bogăţiilor Angolei de către colonialiştii portughezi, la asuprirea populaţiei de către autorităţile cu „misiune civilizatoare" se adaugă acum vărsările de sînge şi şirurile nesfîrşite de lacrimi ale mamelor şi copiilor pentru cei ucişi. Dar, din toate aceste suferinţe se ridică mîndră o ţară care are tot dreptul la viaţa liberă, o ţară al cărei fii nu se tem de gloanţele asasinilor, de ameninţări ca acele ale ofiţerului portughez, obraznic şi cinic.

Ofiţerul salazarist uită — sau se preface că uită — că toţi asupritorii şi toţi care au făcut omenirii [illegible] şi-au primit binemeritata pedeapsă.

Curge sînge de oameni nevinovaţi în Angola, de oameni care luptă pentru ca ţara lor să nu mai fie înrobită de colonialişti. În condiţiile stăpînirii colonialiştilor, angolezii au devenit oameni cu cel mai scăzut nivel de trai din Africa. Locuinţele lor nu sînt decît bordeiele şi cocioabele mizere unde bolile macină în voie multe vieţi omeneşti. Cît priveşte hrana populaţiei angoleze, aceasta este neîndestulătoare, majoritatea oamenilor mîncînd o singură dată pe zi. Regimul poliţienesc instituit de autorităţile portugheze a transformat Angola într-un lagăr de concentrare. Legile impuse de colonialiştii portughezi obligă pe băştinaşi la muncă pentru stăpînii albi.

Declaraţia cinică a ofiţerului salazarist umple de revoltă pe toţi oamenii cinstiţi. Ea dezvăluie faptele şi intenţiile criminale ale colonialiştilor portughezi.

Neobrăzarea şi cinismul ofiţerului salazarist formează de altfel cartea de vizită a oricărei lepădături.

Noutăţi tehnico-ştiinţifice

Tratament cu somn pentru arbori

Se ştie că tratamentul cu somn — aşa numita somnoterapie în limbaj medical — reprezintă un mijloc modern important de tratament pentru o serie de boli. Rezultatele bune obţinute cu ajutorul acestui tratament se datoresc faptului că somnul obişnuit prin medicamente sau pe alte căi, prelungeşte somnul natural şi determină în felul acesta o stare de repaos prelungit pentru organism. In această situaţie funcţiile organismului se desfăşoară la un nivel foarte scăzut, ceea ce ajută în anumite condiţii la vindecarea bolii.

Pornind probabil de la constatările de acest fel făcute la oameni, unii biologi au căutat să stabilească efectele unor asemenea influenţe asupra vieţii arborilor. De data aceasta nu a fost vorba de tratarea vreunor boli, ci de cu totul altceva. S-a cercetat, de exemplu, efectul acestui „tratament" asupra transformării arborilor. Rezultatele obţinute au fost foarte interesante. Astfel, s-a constatat că transplantarea unor arbori fragili se realizează în condiţii mult mai bune dacă aceştia sînt anesteziaţi cu cloroform sau eter.

Pe baza acestor observaţii se încearcă diferite preparate ce caută să producă la arbori o scădere temporară a proceselor vitale, asemănătoare într-un anumit sens, cu cele ce se produc în cursul tratamentului cu somn la om. Se constată că în această stare arborii pot suporta temperaturi foarte coborîte, fapt ce îi face mult mai rezistenţi la acţiunea gerului. În aşteptarea unor date noi în această direcţie şi a importantelor consecinţe practice pe care, foarte probabil, acestea le vor avea, trebuie deocamdată să ne limităm la observaţia, că, dincolo de deosebirile fundamentale ce există între aceste domenii extreme ale biologiei, unele trăsături esenţiale ale vieţii, comune întregii scări biologice, generează analogii uneori surprinzătoare la prima vedere.

...şi o altă asemănare

Ori de cîte ori pătrund în corpul nostru substanţe dăunătoare sau mai ales în cazul pătrunderii microbilor, organismul fabrică o serie de substanţe cu ajutorul cărora el se apără împotriva lor. Aceste substanţe sînt foarte complexe şi se deosebesc unele de altele după natura microbilor care le-au provocat. În termeni medicali ele se numesc anticorpi specifici.

Pînă nu de mult se credea că producerea de anticorpi este doar o proprietate a organismelor animale. De curînd s-a putut demonstra însă un fapt surprinzător : prin injectare de globule roşii, umane, la arbori s-a determinat apariţia în seva acestora a unor anticorpi specifici analogi celor ce se produc în organismele animale.

După cum vedem sfera trăsăturilor comune pare să fie mult mai largă decît se credea. În orice caz, în domeniul ştiinţei nu poate exista loc pentru prejudecăţi. Ştiinţa supune totul unor verificări riguroase şi sistematice. Iar rezultatele sînt adesea pe cît de neaşteptate, pe atît de interesante.

La S.M.T. Grădiştea, unitate fruntaşă pe regiunea Bucureşti, toţi mecanizatorii fac sport. Aici există o echipă de volei care activează în campionatul raionului Urziceni, unde ocupă un loc de frunte Alături de voleibalişti găseşti mulţi iubitori ai tenisului de masă, halterofili, luptători, şahişti. De altfel mecanizatorii din această staţiune au la dispoziţie o bază sportivă bine amenajată şi material sportiv suficient. Avînd create astfel de condiţii ei se străduiesc ca printr-o bună pregătire să fie nu numai primii în producţie dar şi în sport. În clişeu : un aspect de la pregătirea voleibaliştilor.

Foto : M. AUREL

Intr-o duminică la Brînceni

Baza sportivă a asociaţiei „Flamura Roşie" din comuna Brînceni, raionul Alexandria, era populată de numeroşi colectivişti din comunele Poroschia, Ţigăneşti, Brînceni ca şi de tineri muncitori de la moara „8 Mai" şi de la S.M.T. Brînceni. Îmbrăcaţi în frumoase straie de sărbătoare, aceştia au venit în număr mare, încă din primele ore ale dimineţii, pentru a asista şi participa la „duminica sportivă" organizată de asociaţia „Flamura Roşie" din comună, asociaţie care se bucură de un bun renume în raionul Alexandria. Echipa de fotbal, înfiinţată numai de vreo trei ani, se află în prezent pe un loc fruntaş în clasamentul campionatului regional. De asemenea, membrii acestei asociaţii sportive au obţinut în ultimul timp rezultate bune şi la alte discipline ca : şah, tenis de masă, trîntă etc. Acest lucru a făcut ca sportul să capete o largă răspîndire şi să fie îndrăgit tot mai mult de tinerii din aceste comune. Dar ce spunem? El este îndrăgit acum şi de cei mai în etate, care vin în număr mare să asiste şi să admire jocurile de fotbal, trîntă, volei, care au loc aici.

Programul „duminicii sportive" era foarte bogat. El cuprindea întreceri de atletism, trîntă, fotbal, volei, ciclism haltere, şah, tenis de masă. Dar să încercăm să redăm, pe scurt, „filmul" acestor întreceri sportive.

Pe pista de alergări, un grup de tineri colectivişti au luat startul în proba de 100 m plat. Ei se avîntă cu mult elan în întrecere şi după o dispută pasionantă, colectivistul Ion Dima de la G.A.C. „21 Ianuarie"-Poroschia trece primul linia de sosire, în aplauzele spectatorilor. În urma lui au sosit, la distanţe mici, colectiviştii Marin Voicu, Alexandru Comănescu de la G.A.C. „Unirea"-Brînceni. Apoi, pe pistă au apărut cicliştii. Dintre aceştia notăm numele colectiviştilor Gh. Popescu, Nic. Petrică, Ilie Dumitru.

Intre timp, la mesele de şah, instalate afară, la iarbă verde, au început şi întrecerile la tabla cu cele „64 de pătrăţele". Aici printre cei mai buni se remarcă Tudor Mitrică, Mihai Burcea, Aurel Stancu etc. Alături, se desfăşoară întrecerile de tenis de masă.

In continuare, în jurul saltelei unde are loc concursul de trîntă, disciplină sportivă care este îndrăgită mult de tinerii de la sate, s-au strîns foarte mulţi spectatori care încurajează frenetic pe concurenţi.

— Acu Gheorghiţă !... Pune-l jos, Gheorghiţă !...

— Strînge-l bine, Tudore ; la „parter" cu el...

Şi Tudor Marin a cîştigat la puncte. A urmat altă pereche, apoi alta... Şi aşa, pe rînd, şi-au încercat forţele mai mulţi concurenţi. Cu mult interes au fost urmărite şi întrecerile la ridicarea de greutăţi, unde cei mai buni s-au dovedit Gh. Şoimeanu, Ion Pantelie, muncitori la moara „8 Mai", ca şi D. Ghiuzelea, mecanic la S.M.T. Brînceni.

In încheierea programului sportiv, s-a disputat un meci de fotbal. Pe înserat, concurenţii şi numeroşii spectatori au părăsit baza sportivă a asociaţiei „Flamura Roşie"-Brînceni, cu satisfacţia că au petrecut o frumoasă „duminică sportivă" aşa cum ar vrea să se organizeze mereu.

M. LERESCU

Cultivatori de in şi cînepă pentru fuior !

Ploile continue şi reci au favorizat creşterea în masă a buruienilor, ceea ce prezintă un pericol de înăbuşire a culturilor de in şi cînepă pentru fuior.

Pentru înlăturarea acestui pericol, este necesar a se executa neîntîrziat plivitul buruienilor.

CULTIVATORI !

Pliviţi fără întîrziere buruienile, folosind orice timp favorabil pentru executarea acestei lucrări. Numai astfel veţi putea obţine recolte sporite de tulpini de in şi cînepă şi de bună calitate.

Ministerul Industriei Uşoare D. G. I. B. I. C.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia : Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon : 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"